

NOTITIAE

SACRA CONGREGATIO PRO SACRAMENTIS
ET CULTU DIVINO

- *Sectio pro Cultu Divino* -

111-112

NOVEMBRI-DECEMBRI ANNI SANCTI 1975

CITTÀ DEL VATICANO

NOTITIAE

Commentarii ad nuntia et studia de re liturgica editi cura

Sectionis pro Cultu Divino Sacrae Congregationis pro Sacramentis et Cultu Divino

«Notitiae» prodibunt semel in mense. Libenter, iudicio Directionis, nuntium dabitur Actorum, inceptuum, editionum in re liturgica, praesertim e Conferentiis Episcopalibus vel Commissionibus liturgicis nationalibus emanantium, si scriptorum vel periodicorum exemplar misum fuerit.

Directio: Commentarii sedem habent apud S. Congregationem pro Sacramentis et Cultu Divino, ad quam transmittenda sunt epistolae, chartulae, manuscripta his verbis inscripta NOTITIAE. *Città del Vaticano.*

Administratio autem residet apud *Libreria Editrice Vaticana - Città del Vaticano* - c.c.p. N. 1-16722.

Pro commentariis sunt in annum solvendae: in Italia lit. 4.500 - extra Italiam lit. 5.500 (\$ 11). Singuli fasciculi veneunt: lit. 400 (\$ 0,70) — Pro annis elapsis singula volumina: lit. 9.000 (\$ 15); singuli fasciculi: lit. 800 (\$ 1,40).

Libreria Vaticana fasciculos Commentarii mittere potest etiam *via aërea*. Typis Polyglottis Vaticanis.

111-112

Vol. II (1975) - Num. II-12

Allocutiones Summi Pontificis

Solennità di Tutti i Santi 289

De editione typica altera Missalis Romani et Gradualis simplicis 290

Sacra Congregatio pro Cultu Divino

Decretum de editione typica altera Gradualis simplicis 292

Praenotanda 293

Decretum de editione typica altera Missalis Romani 297

Variationes Missalis Romani:

I. Ad Institutionem generalem 298

II. Ad normas de anno liturgico et de calendario 309

III. Ad textus Missalis 310

Textus novi 315

Acta Congregationis

Summarium decretorum:

Confirmatio deliberationum Conferentiarum Episcopaliū circa interpretationes populares 338

Confirmatio textuum Propriorum Religiosorum 343

De sacra Communione in manu fidelium distribuenda 345

Patroni confirmatio 345

Missae votivae in sanctuariis 345

Ritus particulares 346

Calendaria particularia 346

Decreta varia 347

Comunicato sulla Messa vespertina del 1° novembre 1975 349

Glossae

Messe a tema (*ab*) 350

Varia

Dies natalis Sanctorum vel Beatorum qui durante Anno Sancto 1975 Beatificati vel Canonizati sunt 349

Desiderata e Madagascaria 309

«Rituale per la Memoria dei fratelli defunti» 353

Index voluminis XI (1975) 354

SOMMAIRE

Livres liturgiques (pp. 290-291)

La seconde édition typique du Missel Romain et celle du Graduel Simple, préparées et approuvées par la S. Congrégation pour le Culte Divin, sont maintenant publiées. La majeure partie de ce fascicule est consacrée à leur présentation.

Missel Romain 1975 (pp. 297-337). La première édition du Missel étant épuisée, sa réimpression a donné l'occasion d'une seconde édition, revue ou complétée pour certaines parties. En effet, depuis sa publication en 1970, plusieurs décisions de l'autorité eurent des répercussions sur le Missel, spécialement: la suppression du sous-diaconat, l'institution des ministères, l'édition des nouveaux rituels sacramentaux, la publication de divers documents sur la concélébration, sur la mention du nom de l'évêque dans le canon, sur les prières eucharistiques.

La seconde édition du Missel est donc substantiellement la même que la première, mais on y trouvera de nombreuses corrections pour aligner sa présentation sur celle des autres livres liturgiques édités depuis 1970 et pour les mettre en accord avec les documents parus depuis cinq ans. On reproduit ici seulement les changements opérés en divers numéros de la Présentation générale, et ceux plus importants relatifs aux textes du Missel. Il s'agit, le plus souvent, de préciser certaines rubriques ou d'ajouter quelques messes *ad diversa* (rituelles, pour certaines circonstances, votives). Cette partie étant la plus retouchée, on trouvera ci-dessous tous les textes nouveaux.

Graduel Simple 1975 (pp. 292-296). De même, la réimpression du Graduel Simple, épuisé depuis longtemps, a fait apparaître la nécessité d'une édition nouvelle, encore plus urgente que celle du Missel. En effet, la première édition, en 1967, était antérieure à la réforme du Missel et du Lectionnaire. On devait, en outre, tenir compte de l'*Ordo Cantus Missae* (1972). Pour des raisons pratiques, on a regroupé en un seul recueil le *Graduale Simplex*, le *Kyriale Simplex* et les chants communs en usage dans l'Ordinaire de la Messe. Il en est résulté une nouvelle disposition du matériel et un large enrichissement de l'ouvrage, entre autres les parties relatives à la liturgie des défunts. Les *Praenotanda* ont donc été révisés; c'est pourquoi on les a reproduits ici, avec le Décret de la Congrégation pour le Culte Divin.

Commentaires (pp. 350-352)

Messes à thème. La question avait été discutée dès avant la réforme liturgique, et elle connaît encore un regain d'acuité. Peut-on construire librement des messes thématiques? La réponse est négative, pour la raison qu'on ne respecte pas ainsi le cours normal de la liturgie, qui rappelle la suite de l'histoire du salut. De telles messes auraient pour conséquence la ruine de l'année liturgique; elles seraient souvent imposées par des options individuelles à toute une communauté. La richesse des nouveaux livres liturgiques permet, par contre, d'avoir des célébrations adaptées, sans avoir recours à des créations thématiques qui, le plus souvent, finissent par manquer de dignité et sont de loin inférieures à tout ce que propose l'Eglise. L'effort devra donc porter non pas sur la création de nouvelles messes à thème, mais sur la recherche d'une belle célébration qui soit digne, adaptée, compréhensible, bien participée, en utilisant tous les éléments et toutes les possibilités offertes par la liturgie renouvelée.

SUMARIO

Libros litúrgicos (pp. 290-291)

Se ha publicado la segunda edición del *Missale Romanum* y del *Graduale simplex*, preparada y aprobada por la Sagrada Congregación para el Culto Divino. La mayor parte de este fascículo de *Notitiae* está dedicada a su presentación.

Missale Romanum 1975 (pp. 297-337). Agotada la primera edición del Misal Romano y debiendo preparar su reimpresión, se consideró oportuno revisar y completar algunas partes. En efecto, después de la publicación del Misal, se han producido ciertas intervenciones particulares de la autoridad, que tienen también su reflejo en el Misal. Sobre todo, la supresión del subdiaconado y la institución de los ministerios, la edición de los ritos renovados de los Sacramentos, la publicación de documentos particulares acerca de la concelebración, acerca del nombre del Obispo en el Canon, a propósito de las Plegarias Eucarísticas. La segunda edición del Misal es substancialmente idéntica a la primera, pero son numerosas las correcciones destinadas a uniformar la dicción con los otros libros litúrgicos posteriormente editados, y para armonizar el Misal a los nuevos documentos. En este fascículo citamos solamente los cambios introducidos en varios números de la « Institutio generalis » y los más importantes del texto del Misal. A veces se trata de aclarar algunas rúbricas o también de completar algunas Misas rituales, para casos determinados, o votivas, e incluso añadir algunas del todo nuevas. Esta parte es la que ha sido objeto de mayores retoques. Se ofrecen todos los textos nuevos.

Graduale simplex 1975 (pp. 292-296). También para la reedición del *Graduale simplex*, actualmente agotado, se ha visto la necesidad de algunos retoques. Aquí la necesidad era mayor, ya que se había publicado en 1967, con anterioridad a la reforma del Misal y del Leccionario. Debía además tenerse en cuenta el *Ordo cantus Missae* de 1972. Para mayor comodidad, se han juntado el *Graduale simplex*, el *Kyriale simplex* y los cantos integrados en el *Ordo Missae*. De ello ha resultado una nueva disposición de la materia y un enriquecimiento (entre otras cosas, se encuentran también las partes relativas al *Ordo exsequiarum*). Por este motivo se han revisado incluso los *Praenotanda*, que por esto se ofrecen junto con el Decreto de la Congregación.

Glosas (pp. 350-352)

Misas de tema. Es un asunto que se discutía ya antes de la reforma litúrgica, pero que ahora se ha agudizado. ¿Es lícito componer libremente esas Misas llamadas temáticas? La respuesta es negativa, porque de esta manera no se respetaría el curso litúrgico tradicional de la historia de la salvación, de ello resultaría la destrucción del año litúrgico, y a menudo sería una imposición de los propios gustos a la comunidad. La riqueza de los nuevos libros litúrgicos ofrece la posibilidad de celebraciones adecuadas sin recurrir a creaciones temáticas, que además la mayoría de las veces acaban por ser poco dignas y muy inferiores a cuanto propone la Iglesia. Aplíquese pues el celo, no a la creación de Misas con tema propio, sino a conseguir una buena celebración, digna, adecuada, participada, comprensible, aprovechando *todos* los elementos y las posibilidades que ofrece a liturgia renovada.

SUMMARY

Liturgical Books (pp. 290-291)

The second edition of the Roman Missal and of the *Gradual Simplex*, prepared and approved by the Congregation for Divine Worship, have now been published. This number of *Notitiae* is largely concerned with these publications.

Roman Missal 1975 (pp. 297-337). Once the first edition of the Missal was exhausted and a further printing had to be undertaken, it was decided to revise and complete certain parts of it. After the publication of the Missal in 1970 there were further developments which had a bearing on the Missal: especially the suppression of the subdiaconate and the instituting of the ministries, the publishing of revised rites for other sacraments, the publication of documents concerning concelebration, the name of the Bishop in the Canon, the eucharistic prayers. The second edition of the Missal is substantially identical with the first, but with corrections to harmonize it with later documents and liturgical books. This number presents only those changes which affect the General Instruction, and certain important changes in texts of the Missal. There are certain clarifications of rubrics, and a more complete presentation of votive Masses and Masses for various occasions. The new texts are given in full.

Graduale Simplex 1975 (pp. 292-296). Certain modifications were also necessary in the second edition of the *Graduale simplex*. Since the first edition was published in 1967, the changes needed to reflect the later publications of the Lectionary and Missal. The *Ordo cantus Missae* of 1972 also had to be taken into account. For the sake of convenience, the *Graduale simplex* and the *Kyriale simplex* and the chants occurring in the *Ordo Missae* have all been drawn together. The publication therefore has a different arrangement and a further enrichment (among other things the parts relative to the *Ordo exsequiarum* are also included). The *Praenotanda* needed to be revised, and these are presented here together with the Decree of the Congregation for Divine Worship.

Glossae (pp. 350-352)

Theme Masses. This was a question discussed prior to the reform of the liturgy, but which has become more acute since then. Is it permissible to compose theme Masses freely? The response is negative, because, in this way, the traditional liturgical development of the history of salvation would not be respected, the liturgical year would be destroyed; it would often mean imposing personal taste on the community. The richness of the new liturgical books allows for well-adapted celebrations without needing to create theme Masses, which in any case often result in celebrations inferior to those put forward by the Church. Efforts are needed, not to create theme Masses, but celebrations which are dignified, intelligible, well adapted and participated in, and which use *all* the elements and possibilities offered by the reformed liturgy.

Liturgische Bücher (S. 290-291)

Der Großteil dieses Heftes ist den beiden Veröffentlichungen vorbehalten, die noch durch die Gottesdienstkongregation vorbereitet und approbiert wurden: die zweite Auflage des Römischen Meßbuches und die zweite Auflage des *Graduale simplex*.

Missale Romanum 1975 (S. 297-337). Nachdem die erste Auflage des Römischen Meßbuches vergriffen und eine Neuauflage vorzubereiten war, wurde eine Revision und Vervollständigung einiger Teile des Buches vorgenommen. Seit der Veröffentlichung der ersten Auflage im Jahre 1970 sind mehrere Entscheidungen getroffen worden, die auch auf das Meßbuch ihre Auswirkungen hatten: die Aufhebung des Subdiakonats und die Einführung der besonderen Dienste, die Herausgabe der erneuerten sakramentalen Riten, die Veröffentlichung besonderer Dokumente über die Konzelebration, über die Nennung des Bischofs im Hochgebet und über die Hochgebete. Wenn sich die beiden Ausgaben des Meßbuches auch im wesentlichen gleichen, so ergeben sich doch zahlreiche Korrekturen, will man die Ausdrucksweise mit den später erschienenen liturgischen Büchern und Dokumenten in Übereinstimmung bringen. Dieses Heft gibt nur die Veränderungen mehrerer Artikel der Allgemeinen Einführung und die wichtigsten Änderungen in den Meßtexten wieder. Manchmal handelt es sich um Klarstellung von Rubriken oder Vervollständigung einiger Meßtexte zu bestimmten Feiern, für besondere Anlässe und für Votivmessen. Die neuen Texte sind abgedruckt.

Graduale simplex 1975 (S. 292-296). Auch für den Nachdruck des vergriffenen *Graduale simplex* war eine Neubearbeitung nötig, zumal die erste Ausgabe 1967, noch vor der Reform von Meßbuch und Lektionar, erschien. Der *Ordo cantus Missae* von 1972 mußte berücksichtigt werden. Außerdem wurden hiermit *Graduale simplex* und *Kyriale simplex*, sowie die Gesänge des *Ordo Missae* in einem Band vereinigt. Daraus ergab sich eine neue Aufteilung des Inhalts. Das Buch ist aber auch angereichert worden, u.a. durch die Gesänge des *Ordo exsequiarum*. Daher wurden auch die Vorbemerkungen revidiert, die zusammen mit dem Dekret der Gottesdienstkongregation hier abgedruckt sind.

Glossen (S. 350-352)

Motivmessen. Schon vor der Liturgiereform hat man über diese Frage diskutiert; sie hat sich nach der Reform noch verschärft gestellt: Kann man thematische Meßfeiern frei erarbeiten? Die Antwort ist negativ, weil auf diese Weise die Heilsgeschichte im Ablauf des liturgischen Jahres nicht genügend berücksichtigt wird und der Gemeinde persönliche Geschmacksrichtungen auferlegt werden. Die neuen liturgischen Bücher bieten die Möglichkeit zu angepaßten Feiern, ohne daß man zu freien Schöpfungen greifen müßte, die außerdem sehr oft schlechter sind als die von der Kirche vorgelegten Texte. Man sollte sich daher weniger bemühen, thematische Meßfeiern zu schaffen als vielmehr, eine würdige, verständliche den besonderen Umständen angepaßte Feier zu gestalten, indem man alle Möglichkeiten ausschöpft, die die erneuerte Liturgie anbietet.

Allocutiones Summi Pontificis

SOLENNITÀ DI TUTTI I SANTI

*Ex Allocutione habita a Summo Pontifice Paulo VI, di 1 novembris, ante orationem Angelus.**

I santi, fratelli, oggi è la festa di tutti i Santi, della Comunione dei Santi, alla quale, dichiarandoli beati, noi abbiamo questa mattina associato cinque nuovi vittoriosi campioni.

La meditazione della santità si sovrappone al quadro sperimentale della vita presente, che non è sempre né molto bello, né troppo confortante, tanto che spesso la santità ci appare un'utopia ideale, troppo alta e troppo difficile. Ma così non è. Cotesto è un pensiero cristiano. Il Concilio l'ha ripetuto a chiare note: « tutti nella Chiesa... sono chiamati alla santità » (LG 39). E l'esempio dei nostri fratelli e delle nostre Sorelle che l'hanno raggiunta questa santità, in grado singolare ed in alcune figure in grado perfetto, non ci deve scoraggiare, come se la santità fosse una perfezione irraggiungibile, troppo difficile e troppo rara. Ricordate l'esortazione d'un autentico santo: « se questi e queste (che ora veneriamo in paradiso, vi sono arrivati), perché non io? *Si isti et istae, cur non ego?* Oggi l'esempio dei Beati e dei Santi ci conforta in modo decisivo: la santità, quella ordinaria almeno, non solo è possibile, ma è facile. Così la rende la grazia di Dio, proponendola come obbligatoria: diventa un problema di volontà, per rispondere a questa vocazione fondamentale non è mai troppo presto, come non è mai troppo tardi.

E poi dobbiamo pensarla in bellezza la santità: essa è l'umanità nella sua eccellente e vera espressione. Il vero umanismo, quello degno d'ogni ammirazione, quello ispiratore, è la santità, è la nostra divinizzazione.

Come pure, noi abituati a tutto considerare in funzione dell'utilità sociologica, dobbiamo riconoscere che per il bene del mondo nulla è più utile, più indispensabile della santità, anche se individuale e solitaria, e tanto meglio se operosa e consacrata al servizio del prossimo. Ne parla la storia, ancor oggi.

* Cf. *L'Osservatore Romano*, 3-4 novembre 1975.

DE EDITIONE TYPICA ALTERA MISSALIS ROMANI ET GRADUALIS SIMPLICIS

Nuperrime edita est editio altera Missalis Romani et Gradualis simplicis, iam a Sacra Congregatione pro Cultu Divino probata.

Missale Romanum publici iuris factum est anno 1970. Anno praecedenti publicatum fuit volumen Ordo Missae (Typis Polyglottis Vaticanis 1969), continens, praeter decretum S. Rituum Congregationis et Constitutionem Apostolicam Missale Romanum, textum Institutionis generalis et Ordinis Missae cum quattuor precibus eucharisticis.

In Missale Romanum anni 1970 quaedam variationes inductae sunt relate ad volumen Ordo Missae.¹ Aliae emendationes minoris momenti (scilicet correctio mendorum) factae sunt in prima reimpressione Missalis Romani.²

Attamen, ab anno 1970 alia documenta, quae directe tangunt Liturgiam, publici iuris facta sunt, in primis ea quae ad suppressionem Subdiaconatus et ad ministeriorum institutionem se referunt,³ ad Nomen Episcopi in Canone Missae,⁴ Concelebrationem,⁵ Communionem⁶ et Preces eucharisticas.⁷ Insuper approbati et evulgati sunt Ordines pro celebratione sacramentorum.

His omnibus attentis, nova editio Missalis Romani plures emendationes continet, ut, in quantum possibile, hodiernae Liturgiae situationi respondeat. Hac occasione etiam quaedam alia minoris momenti emendata sunt quae respiciunt titulos, dispositionem materiae, indicationem paginarum ad quas remittitur. Quandoque etiam rubricae clariores factae sunt.

¹ Cf. *Variationes in « Institutionem generalem Missalis Romani » inductae: Notitiae* 6, 1969, pp. 177-193.

² Cf. *Notitiae* 9, 1973, pp. 34-43.

³ Cf. Motu proprio Pauli VI *Ministeria quaedam: Notitiae, ibid.*, p. 4 et ss.

⁴ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Decretum de nomine Episcopi in Prece eucharistica proferendo, 9 oct. 1972: *Notitiae* 8, 1972, pp. 347-353.

⁵ S. Congr. pro Cultu Divino, Declaratio de Concelebratione, 7 aug. 1972: *Notitiae* 8, 1972, pp. 327-332.

⁶ S. Congr. de disciplina Sacramentorum, Instr. *Immensae caritatis*, 29 ian. 1973: *Notitiae* 9, 1973, pp. 157-173.

⁷ S. Congregatio pro Cultu Divino, Litterae circulares de Precibus eucharisticis, 27 apr. 1973: *Notitiae* 9, 1973, pp. 193 ss.

Tamen omni cura revisores studuerunt servare indicationem paginarum praecedentis editionis Missalis et numerorum qui in margine paginae scribuntur. Hoc possibile fuit usque ad paginam 728. A sectione quae Missas rituales refert, materia aucta est et ideo impossibile fuit prior paginarum numeratio servari.

Haec altera Missalis Romani editio substantialiter non differt a praecedenti; at variationes, etsi minoris momenti, permultae sunt. Impossibile esset omnia referre. In hoc fasciculo indicabimus emendationes ad textum Institutionis generalis Missalis romani et ad Normas de anno liturgico et de calendario. Pro ceteris vero Missalis partibus res quae maioris momenti videntur adnotabimus necnon omnes textus noviter inductos.⁸

Graduale simplex editum est primo, anno 1967. Antea publici iuris facta sunt Kyriale simplex et Cantus qui in Missali Romano desiderantur (1965). Postea, vero, editum est novum Missale Romanum et Ordo Lectionum Missae, cui respondet, pro cantu Missae lingua latina, Ordo Cantus Missae (1972). His omnibus attentis, nova editio facta est Gradualis simplicis cum variationibus novaque materiae dispositione ut supradictis libris liturgicis respondeat. Insuper in unum conflata sunt Kyriale et Graduale simplicia necnon quaedam elementa Ordinis Cantus Missae, ea praesertim quae ad cantus Ordinis Missae se referunt.

Hac de causa in pluribus refecta sunt etiam Praenotanda, quae proinde referimus. Volumen tres partes potiores continet: I. Cantus in Ordine Missae. II. Kyriale simplex. III. Graduale simplex, in quo comprehenduntur: Proprium de tempore, Proprium Sanctorum, Communia, Missae rituales, pro variis necessitatibus et votivae, Liturgia defunctorum (Missae et exequiae). Tandem habentur: Toni communes et Appendix cum cantibus ad aspersionem aquae, ad orationem fidelium, ad communionem necnon cantus varii (Tantum ergo, Veni creator, Te Deum, antiphonae marianae) et Litaniae Sanctorum.

⁸ Cf. etiam *Emendationes in primam impressionem Missalis Romani inductae et Aliae emendationes inducendae: Notitiae* 9, 1973, pp. 41-43.

SACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO

PROT. N. 2300/74

D E C R E T U M

DE EDITIONE TYPICA ALTERA GRADUALIS SIMPLICIS

Cantus faciliores ad Ordinem et ad Proprium Missae spectantes publici iuris facti sunt *Kyriali simplici*, anno 1965, et *Graduali simplici*, anno 1967, ad obtemperanda praecepta Constitutionis de sacra Liturgia Concilii Vaticani II de paranda editione simpliciores gregorianos modos continente in usum minorum ecclesiarum (n. 117).

Interim, post instaurationem Calendarii Romani generalis, libri Psalmorum secundum Novam Vulgatam et librorum liturgicorum pro celebratione Missae, nova ordinatio cantuum Gradualis Romani facta est *Ordine Cantus Missae*, anno 1972. Iuxta quam etiam emendanda et complenda erant *Graduale simplex* et *Kyriale simplex*, quae nunc in unum volumen eduntur.

Hanc ergo novam editionem Gradualis simplicis, a Summo Pontifice PAULO VI approbatam, Sacra Congregatio pro Cultu Divino nunc emittit et typicam eam declarat ut adhiberi possit in sacris celebrationibus iuxta normas in ipso Graduali simplici traditas.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 22 novembris 1974, in memoria Sanctae Caeciliae.

IACOBUS ROBERTUS CARD. KNOX

Praefectus

✠ A. BUGNINI

*Archiep. tit. Diocletianen.**a Secretis*

PRAENOTANDA

I. De natura huius editionis

1. Cantum sacrum et actuosam fidelium participationem in sacris celebrationibus in cantu peractis fovere cupiens, Sacrosanctum Oecumenicum Concilium Vaticanum II, in Constitutione de sacra Liturgia edixit ut, praeter typicam gregorianarum melodiarum editionem complendam, pareretur « editio simpliciores modos continens, in usum minorum ecclesiarum » (n. 117). Cui voto Concilii Patrum obtemperans, a viris peritis haec editio apparata est pro cantibus ad Ordinarium et ad Proprium Missae statutis, atque iis ecclesiis destinata est, quibus difficile evadat ornatiores Gradualis Romani melodias recte interpretari.

2. Graduale Romanum summo honori Ecclesiae sit ob miros artis pietatisque sensus, quibus abunde praeditum est, et suum integrum valorem servet. Ideo optandum est ut, iuxta novam eiusdem ordinationem in *Ordo Cantus Missae* (Typis Polyglottis Vaticanis 1972), iis in ecclesiis congrue adhibeatur, quae schola cantorum necessaria institutione technica praedita fruuntur, ut ornatiores modos debite assumere valeant.

Immo commendatur ut etiam in minoribus ecclesiis, quae Graduale simplex adhibent, aliquae partes, praesertim vero quae faciliores aut magis in usu apud populum tradito more habentur, e Graduali Romano retineantur.

3. Utriusque ergo libri thesaurus non necessario separatim est adhibendus; immo aliqua permixtio formarum ex utroque fonte depromptarum in maiorem et iucundam varietatem cedere potest.

4. Sapienti proinde consilio si adhibeatur, Graduale simplex thesaurum musicum gregorianarum melodiarum nedum pauperiorem reddat, ipsum ditiores efficit. Et primo quidem ad textuum selectionem quod attinet, cum alios in usum liturgicum inducat, qui usque adhuc in Missali Romano non habentur; secundo etiam ad melodias quod spectat, cum aliae non paucae e thesauro authentico fontium gregorianorum accipiantur et proponantur; tertio vero sub respectu quoque pastoralis, eo quod facultatem praebeat celebrationes in cantu peragendi etiam in minoribus coetibus.

II. De criteriis adhibitis

5. Ut eucharistica celebratio forma nobiliore, idest in cantu, ubique peragi posset, atque in ea fidelium participatio obtineri, necesse omnino erat ut melodiae simplices haberentur.

6. Quae tamen simplices melodiae ex ornatioribus, in Graduali Romano exstantibus, derivari non poterant, cum ex iis notas aliquas aut melismata auferre nullo modo liceret; neque operi consentaneum visum est neogregorianas melodias pro textibus Missalis Romani ex novo conficere.

7. Proinde melodiae authenticae, quae fini proposito responderent, exquisitae sunt e thesauro cantus gregoriani, tum e typicis editionibus iam exstantibus, tum e manuscriptis fontibus sive Ritus Romani sive aliorum rituum latinorum.

8. Sed ex hac nova melodiarum selectione factum est ut textuum quoque nova series oriretur: nam rarissime melodia simplex inventa est cum iisdem verbis in Missali exstantibus connexa. Quoties ergo huiusmodi congruentia haberi non potuit, partes selectae sunt, quae verba praeberent textui Missalis Romani similia aut saltem, quoad sensum, propinqua. Saepius tamen textus antiphonae, e psalmo depromptae, quae melodia simplici caret et ideo tamquam antiphona proponi non potuit, in ipso psalmo, post antiphonam decantando, tamquam versus occurrit.

9. Cum igitur hi novi textus solummodo ex musicalibus rationibus selecti sint, iis sine notis musicis ullo modo uti liceat.

III. De cantibus Kyrialis simplicis

10. Partes ita disponuntur, ut quinque schemata simplicia Ordinarii Missae efficiant, quae tamen nullam ex se relationem habent cum gradu festivitatis dierum liturgicorum. Ex his primum peculiari modo desiderio Concilii respondet: «Provideatur ut christifideles etiam lingua latina partes Ordinarii Missae quae ad ipsos spectant possint simul dicere vel cantare» (*Const.* n. 54). Attamen singulae partes numeris progredientibus distinguuntur, quo facilius evadat, si placet, Ordinarium Missae, partibus ex diversis schematibus selectis, componere.

11. In fine hymni *Glória in excelsis*, e ritu ambrosiano derivati, ponitur *Amen* simplicius, quod tamen a germana antiquiore traditione haud discrepat.

12. Nihil prohibet quominus populus non totum *Agnus Dei* decantet, sed tantum respondeat per verba *miserere nobis* et *dona nobis pacem*.

IV. De forma cantuum Missae

13. Pro cantibus ad introitum, ad offertorium et ad communionem forma adhibetur, quae constat antiphona post psalmi versus resumenda.

14. Pro cantibus inter lectiones occurrentibus invenitur, iuxta diversa anni tempora:

- a) psalmus responsorius, cum responso psalmodico aut alleluiatico;
- b) psalmus absque responso qui, tradito nomine, *tractus* appellatur;
- c) Alleluia cum aliquibus versiculis psalmi tempore quo canitur *Alleluia*, vel alia acclamatio non alleluiatica ad Evangelium pro tempore Quadragesimae.

V. De structura schematum Missarum

15. In Proprio de Tempore, praeter in Quadragesima, non singulae dominicae proprios cantus habent, sed pro singulis temporibus liturgicis unum vel plura praebentur schemata cum facultate ea per dominicas eiusdem temporis assumendi.

Singulae tamen celebrationes Domini proprios cantus habent.

16. In Proprio Sanctorum, cantus Missae inveniuntur proprii pro celebrationibus, quae dominicae occurrenti praevalent.

17. Communia Sanctorum eodem modo ordinantur ac Communia Missalis Romani, ea tamen lege ut pro singulis Sanctorum ordinibus unum tantum praebeatur schema, cum pluribus tamen cantibus pro diversis Missae partibus, ita ut liceat unum vel alterum ex ipsis seligere qui Sancto melius congruat.

VI. De personis quae ad cantus Gradualis simplicis exsequendos requiruntur

18. Attento principio in Constitutione de sacra Liturgia proposito, ut « quisque, sive minister sive fidelis, munere suo fungens, solum et totum id agat, quod ad ipsum ex rei natura et normis liturgicis pertinet » (n. 28), ex structura cantuum Gradualis simplicis:

a) *Cantor* antiphonas inchoat, atque versus psalmorum proponit, populo respondente. Psalmus potest etiam a schola cani.

b) *Coetus fidelium* antiphonas, et responsoria ad psalmos inter lectiones occurrentes, cantare debet. Pars fidelium aliquando etiam scholae tribui poterit; convenit tamen ut saltem responsoria ad psalmos inter lectiones occurrentes, attenta eorum natura eorumque facilitate ad cantum, ab universo coetu proferantur.

VII. De usu Gradualis simplicis

19. Ad introitum, offertorium et communionem canitur antiphona cum uno vel pluribus versibus psalmi pro opportunitate.

Antiphona resumitur post versus psalmi; versiculi tamen libere seligi possunt, etiam aliquibus ex iis, qui proponuntur, omissis, ita, tamen, ut locutio integra habeatur. Ad introitum et ad communionem in fine cantari potest *Glória Patri* et *Sicut erat*, ex duobus unico versu effecto, prout in tonis communibus notatur.

In canendo psalmo, duo servantur elementa particularia toni psalmodici, nempe: initium, quo finis antiphonae connectitur cum tenore psalmi; et terminatio, qua finis toni psalmi connectitur cum initio antiphonae.

20. Cantus inter lectiones hac ratione ordinantur:

Quando fiunt duae lectiones ante evangelium, cantus sic ordinantur:

1) Extra Quadragesimam et tempus paschale, post primam lectionem cantatur psalmus responsorius; post alteram: vel psalmus alleluaticus, vel antiphona *Allelúia* cum versibus suis.

2) In Quadragesima, post primam lectionem: psalmus responsorius prior; post alteram: vel psalmus responsorius alter, vel antiphona acclamationis, vel tractus.

3) Tempore paschali, post primam lectionem: psalmus alleluaticus prior vel alter; post alteram: vel alter, vel antiphona *Allelúia* cum versibus suis.

Quoties una tantum fit lectio ante evangelium, sumitur unus tantum e congruis cantibus ad libitum eligendus.

E psalmo autem quinque saltem versus, ad libitum, si plures proponuntur, seligendi, semper canuntur.

21. Quando plura pro eodem tempore exhibentur schemata, unum vel alterum ad libitum, prout magis opportunum visum fuerit, eligi potest. Immo possunt etiam aliae partes ex uno assumi, aliae ex altero.

Ad communionem cantari potest semper psalmus 33 *Benedicam Dóminum*, cum *R. Allelúia* vel *Gustáte*. Immo possunt etiam cantari ad libitum alii cantus apti, ut notatur in fine voluminis, p. 462.

Huic fasciculo anni 1975, alius addetur cum indicibus voluminum Notitiae annorum 1965-1975. Speramus ut publici iuris fiat mense ianuario vel februario proximi anni.

Nova Nativitate Domini adveniente, omnia ex corde pandimus omnibus subscriptoribus et amicis, qui his annis benevole nos legerunt.

SACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 1970/74

DECRETUM

DE EDITIONE TYPICA ALTERA MISSALIS ROMANI

Cum Missale Romanum denuo imprimendum sit, variationes et additamenta inducta sunt, ut haec nova editio respondeat documentis post eiusdem primam editionem anno 1970 publici iuris factis.

In Institutione generali, cuius numeri marginales non mutantur, descriptio habetur munerum acolythi et lectoris, loco numerorum quae de subdiacono agebant inserta (nn. 142-152).

Alia immutatio alicuius momenti habetur in parte Missalis quae continet Missas rituales et pro variis necessitatibus. Quaedam formulae completae sunt, antiphonas ad introitum et ad communionem indicando. Insuper additi sunt textus Missae ritualis in dedicatione ecclesiae et altaris, necnon Missae pro reconciliatione atque, inter Missas votivas, textus Missarum, quae de B. Maria V. Ecclesiae Matre et de Ss.mo Nomine Mariae desiderabantur.

Quaedam aliae variationes minoris momenti in titulos et in rubricas inductae sunt, quo melius respondeant verbis seu dictionibus, quae in novis libris liturgicis occurrunt.

Hanc editionem alteram Missalis Romani Summus Pontifex PAULUS VI auctoritate sua approbavit, et Sacra Congregatio pro Cultu Divino nunc emittit et typicam esse declarat.

Curae erit Conferentiarum Episcopaliū variationes in hac editione altera Missalis Romani contentas in editiones linguis vernaculis apparandis inducere.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 27 martii Anni Sancti 1975, feria V in Cena Domini.

IACOBUS ROBERTUS Card. KNOX

Praefectus

✠ A. BUGNINI

*Archiep. tit. Diocletianen.
a Secretis*

VARIATIONES MISSALIS ROMANI

I. AD INSTITUTIONEM GENERALEM

n. 6. Textus idem est; tantum post verba: « quibus singulae celebrationis formae disponantur » addita est adnotatio 11 (cf. infra nota 11).

n. 11. « Item ad sacerdotem, munere praesidis coetus congregati fungentem, spectat proferre quasdam monitiones atque formulas introductionis et conclusionis in ipso ritu praevisas. *Natura sua hae monitiones non exigunt ut omnino ad verbum proferantur forma qua in Missali exhibentur; unde expedire poterit, saltem in aliquibus casibus, veris communitatis condicionibus aliquatenus eas aptare*²⁰. Sacerdoti praesidi etiam spectat verbum Dei nuntiare, necnon benedictionem finalem impartire. Ipsi insuper... etc. ».

n. 17. « Demum ex aliis formulis:

a) nonnullae ritum seu actum per se stantem, uti hymnus Gloria, psalmus responsorius, *Alleluia et versus ante Evangelium*, Sanctus, acclamatio anamneseos ... comitantur ».

n. 19. Adnotationi 24, quae nunc fit 26, additur:

« cf. *Missale Romanum, Ordo cantus Missae*, ed. Typ. 1972, Praenotanda ».

n. 27. Loco « sacerdos et ministri sacri », habetur: « sacerdos et diaconus ».

n. 32. Initio paginae 35:

« In Missa unica dicitur *collecta*; quod valet etiam de oratione super oblata et post Communionem. Collecta... etc. ».

* Litteris italicis indicantur verba seu partes in textum Institutionis noviter inducta vel refecta.

¹¹ Cf. pro Missis in coetibus particularibus: S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. *Actio pastoralis*, 15 maii 1969: *AAS* 61, 1969, 806-811; pro Missis cum pueris: Directorium de Missis cum pueris, 1 novembris 1973: *AAS* 66, 1974, 30-46; de modo uniendi Horas Officii cum Missa: Institutio generalis de Liturgia Horarum, ed. typ. 1971, nn. 93-98.

²⁰ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Litt. circ. de Precibus eucharisticis, 27 aprilis 1973, n. 14: *AAS* 65, 1973, 346.

n. 34. «In lectionibus mensa verbi Dei paratur fidelibus et thesauri biblici iis apèriuntur. Cum ex traditione officium legendi lectiones non sit munus praesidentiale sed ministeriale, convenit ut, de more, diaconus vel, eo deficiente, *alius sacerdos* legat Evangelium, *lector vero alias lectiones*. Deficiente tamen diacono vel *alio sacerdote*, Evangelium a *sacerdote* celebrante legatur ».

n. 36. Linea 10. Loco «Cantor psalmi, seu psalmista », dicitur: *Psalmista, seu cantor psalmi*.

n. 42. Ultima linea. «Homilia de more ab ipso *sacerdote* celebrante habeatur ».

n. 49. Linea 5. Loco «calix et missale» habetur: *Missale et calix*.

n. 56. h) Adnotationi 42, quae nunc fit 46, additur:

«de facultate bis eodem die communicandi: cf. S. Congr. de Disciplina Sacramentorum, Instr. *Immensae caritatis*, 29 ianuarii 1973, n. 2: *AAS* 65, 1973, 267-268 ».

n. 59. Ultima linea. Loco «Missam concludit ritu dimissionis », habetur: *in fine Missae benedictionem impertit*.

n. 65. *Acolythus ad servitium altaris et in adiutorium sacerdotis et diaconi instituitur. Ipsius praecipue est altare atque vasa sacra parare et Eucharistiam, cuius est minister extraordinarius, fidelibus distribuere*.

n. 66. *Lector ad proferendas lectiones sacrae Scripturae, Evangelio excepto, instituitur. Potest etiam intentiones orationis universalis proponere et, deficiente psalmista, psalmum inter lectiones proferre*.

Lector proprium munus in celebratione eucharistica habet, quod ipse per se exercere debet, quamvis adsint ministri ordinis superioris.

*Ut fideles, ex auditione lectionum divinarum suavem ac vivum sacrae Scripturae affectum*⁵³ *in corde concipiant, necesse est ut lectores tale ministerium exercentes, etsi institutionem non receperunt, revera apti sint et sedulo praeparati*.

n. 68. Linea 11. Loco «non ascendit ad ambonem », habetur: *minus congruit eum ascendere ad ambonem*.

n. 70. *Omnia ministeria infra ea quae propria sunt diaconi a viris laicis etsi institutionem non receperunt, exerceri possunt. Ministeria quae extra presbyterium peraguntur etiam mulieribus committi possunt, iuxta prudens iudicium rectoris ecclesiae*.

⁵³ Eadem est ac adnotatio 51.

*Conferentia tamen Episcopalis permittere potest ut mulier idonea lectiones quae praecedunt Evangelium et intentiones orationis universalis proferat et pressius determinare locum congruum, e quo verbum Dei in coetu liturgico annuntiet.*⁵⁵

n. 76. « Inter Missas autem ab aliquibus communitatibus celebratas peculiarem locum obtinet Missa conventualis, quae pars est Officii cotidiani, aut Missa, quae "Communitatis" dicitur. Et quamvis hae Missae nullam specialem formam celebrationis prae se ferant, maxime tamen decet eas cum cantu fieri, praecipue cum plena participatione omnium sodalium communitatis sive religiosorum sive canonicorum. In iis proinde munus suum exerceant singuli iuxta Ordinem *vel ministerium* receptum. Expediit ideo ut omnes sacerdotes qui pro utilitate pastoralis fidelium singulariter celebrare non tenentur, in iis, quantum fieri potest, concelebrant. Omnes insuper ad eam communitatem pertinentes sacerdotes qui officio in bonum pastorale fidelium singulariter celebrandi tenentur, Missam quoque conventualem aut "Communitatis" eadem die concelebrare possunt ».⁵⁸

n. 78. Loco « lector, cantor, atque unus saltem minister », habetur: *Acolythus, lector et cantor.*

n. 80. Loco « In presbyterio parentur », habetur: *Item parentur.*

n. 81. « In *secretario*, pro diversis formis celebrationis, parentur sacrae vestes sacerdotis et ministrorum:

a) pro sacerdote: alba, stola et planeta;

b) pro diacono: alba stola et dalmatica, quae tamen, ob necessitatem vel minorem gradum sollemnitatis, omitti potest;

c) *pro ceteris ministris: albae vel aliae vestes legitime approbatae.*

Omnes qui albam induunt, cingulum adhibeant et amictu utantur, nisi aliter provideatur ».

n. 82. « b) ministri, qui, pro opportunitate, deferunt cereos, et inter eos, si casus fert, alius minister cum cruce;

c) *acolythi et alii ministri* »;

n. 88. Linea 4. Loco « orationem », habetur: *collectam.*

⁵⁵ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. *Liturgicae instaurationes*, 5 septembris 1970, n. 7: *AAS* 62, 1970, 700-701.

⁵⁸ Eadem est ac adnotatio 54, cui additur: « S. Congr. pro Cultu Divino, Decl. de concelebratione, 7 augusti 1972: *AAS* 64, 1972, 561-563 ».

n. 109. « Sacerdos prosequitur Precem eucharisticam iuxta rubricas, quae in singulis Precibus indicantur.

Si sacerdos celebrans est Episcopus, post verba: una cum famulo tuo Papa nostro N. subiungit: et me indigno servo tuo.

Ordinarius loci nominari debet hac formula: cum famulo tuo Papa nostro N. et Episcopo (vel: Vicario, Praelato, Praefecto, Abbate) nostro N. Episcopos Coadiutores et Auxiliares nominari licet in Prece eucharistica. Quando plures nominandi sunt, dicitur sub formula generali: et Episcopo nostro N. eiusque Episcopis adiutoribus.⁶⁰ In unaquaque Prece eucharistica, praedictae formulae aptandae sunt, normis grammaticorum attentis.

Paulo ante consecrationem, minister, pro opportunitate, campanulae signo fideles monet. Item pulsat campanulam ad unamquamque ostensionem, iuxta cuiusque loci consuetudinem ».

Ita, etiam in nn. 174c, 184c, 188c, 233, 235c, loco « ostensionem » habetur: *elevationem*; in nn. 244c, 246b, 247b, loco « ostendendo » habetur: *elevando*.

n. 110. Loco « post Precem Eucharisticam », habetur: *in fine Precis Eucharisticae*.

n. 117. « Accipit deinde patenam vel pyxidem, et accedit ad communicandos. *Si Communio sub specie tantum panis fit*, hostiam parum elevatam unicuique ostendit dicens... accipit ».

n. 120. « Distributione Communionis expleta, sacerdos, ad altare reversus, colligit fragmenta, si quae sint; deinde, stans ad latus altaris, vel ad abacum, purificat patenam vel pyxidem super calicem, postea purificat calicem, *dicens secreto: Quod ore sumpsimus, etc.*, et calicem purificatorio extergit. Si vasa... purificare ».

n. 121. Deleta sunt verba « omnibus sedentibus ».

n. 128. Loco « si librum Evangeliorum portat », habetur: *librum Evangeliorum deferens*.

n. 129. Loco « Evangeluario, si illud defert », habetur: *libro Evangeliorum*.

n. 131. Linea 10. Loco « ad celebrantem redit », habetur: « ad sacerdotem redit ».

⁶⁰ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Decr. 9 octobris 1972: *AAS* 64, 1972, 692-694.

n. 133. Post verba: «infundit vinum et parum aquae in calicem», additur: *dicens secreto: Per huius aquae, et postea*, omisso «quem».

n. 138 Sic emendari debet linea 6, in ed. 1975: *eaque, post Missam, populo dimisso, purificare.*

nn. 142-152. Substituuntur textu qui sequitur:

C) De muneribus acolythi.

n. 142. *Munera quae acolythus exercere potest varii sunt generis; plura autem ex iis simul occurrere possunt. Expedit proinde ut opportune inter plures distribuantur; si vero unus tantum acolythus praesens adest, ea quae potioris sunt momenti ipse exsequatur, cetera vero inter alios ministros distribuantur.*

Ritus initiales.

n. 143. *In accessu ad altare crucem, medius inter duos ministros cum cereis accensis, deferre potest. Cum autem ad altare pervenerit, cruce prope altare deposita, locum suum in presbyterio occupat.*

n. 144. *Per totam celebrationem, acolythi est ad sacerdotem vel diaconum, quoties opus sit, accedere, ut ipsis librum praebeat et in aliis quae necessaria sunt eos adiuvet. Convenit proinde ut, quantum fieri possit, locum occupet e quo ministerium suum commode possit implere, sive ad sedem sive ad altare.*

Liturgia eucharistica.

n. 145. *Absente diacono, expleta oratione universali, dum sacerdos ad sedem manet, acolythus super altare ponit corporale, purificatorium, calicem et Missale. Deinde, si opus est, sacerdotem adiuvat in accipiendis donis populi et, pro opportunitate, panem et vinum ad altare defert et sacerdoti tradit. Si incensum adhibetur, ipse sacerdoti turibulum exhibet eique assistit in turificandis oblatis et altari.*

n. 146. *Sacerdotem adiuvare potest, qua minister extraordinarius, in Communionem populo distribuenda.⁶¹ Quod si Communio sub utraque specie fit, ipse calicem sumentibus ministrat, vel calicem sustinet si Communio per intinctionem praebetur.*

⁶¹ Cf. Paulus VI, Litt. Apost. *Ministeria quaedam*, 15 augusti 1972, n. VI: AAS 64, 1972, 532.

n. 147. *Distributione Communionis expleta, sacerdotem vel diaconum in vasis sacris purificandis et componendis adiuvat. Absente vero diacono, acolythus vasa sacra ad abacum defert ibique purificat et componit.*

D) De muneribus lectoris.

Ritus initiales.

n. 148. *In accessu ad altare, absente diacono, lector librum Evangeliorum deferre potest: tunc ante sacerdotem incedit; secus cum aliis ministris.*

n. 149. *Cum ad altare pervenerit, facta cum sacerdote debita reverentia, ad altare ascendit, librum Evangeliorum supra illud deponit et in presbyterio una cum aliis ministris locum occupat.*

Liturgia verbi.

n. 150. *Lectiones, quae Evangelium praecedunt, in ambone legit. Deficiente vero psalmista, potest et psalmum responsorium post primam lectionem proferre.*

n. 151. *Absente diacono, post introductionem a sacerdote dictam, lector intentiones orationis universalis proferre potest.*

n. 152. *Si ad introitum vel ad Communionem non habetur cantus, et antiphonae in Missali propositae a fidelibus non recitantur, tempore conveniente eas profert.*

nn 153 1º a, 157, 158 a. Loco « Feria V in Cena Domini », habetur: *Feria V Hebdomadae Sanctae.*

n. 167. Linea 4 et 5. Omittitur verbum « subdiacono »; loco « debent », habetur: *debet.*

n. 168. Titulus « De modo proferendi Precem eucharisticam » transfertur ante n. 168.

n. 199. Linea 4 et 5. Omittitur « et subdiaconus ». Loco « accipiunt », habetur: *accipit.*

n. 203. Loco « subdiaconus », habetur: *acolythus.*

n. 204. Textus refectus:

Ultimus accedit diaconus. Postquam Christi Sanguinem sibi hausit, totum Sanguinem qui remansit sumit, calicem ad abacum transfert, ibique ipse vel acolythus purificat atque absterget, et de more componit.

n. 205. Linea penultima. Loco « ministrorum », habetur: *diaconi*.

n. 206. Secunda alinea. Textus reffectus:

Per intinctionem Communionem accipit etiam diaconus, qui Amen respondet concelebranti sibi dicenti: Corpus et Sanguis Christi. Diaconus autem ad altare totum Sanguinem qui remansit sumit, calicem ad abacum transfert, ibique ipse vel acolythus purificat atque absterget et de more componit.

n. 217. Loco « oratione », habetur: *collecta*.

n. 228. Loco « celebrans », habetur: *sacerdos*.

n. 238. « Vasa sacra purificantur a sacerdote vel a diacono *vel ab acolytho* post Communionem vel post Missam, quantum fieri potest ad abacum. Purificatio calicis fit cum vino et aqua, vel cum aqua tantum, quae *ab ipso qui purificat*, sumitur. Patena de more purificatorio detergeatur ».

n. 242. Linea 1. Loco « De iudicio Episcopi », habetur: « De iudicio *Ordinari* ».

Loco adnotationis 65 habetur adnotatio 71: « Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. *Sacramentali Communione*, 29 iunii 1970: *AAS* 62, 1970, 664-667 ».

3) Loco « ordinatis », habetur: *diaconis*.

5) « *iis qui ministerio quodam instituti sunt, in Missa suae institutionis; coadiutoribus missionariis... accipiunt* ».

7) Nova redactio: *diacono et ministris, officium suum in Missa implentibus*.

8) a) Post verba « funguntur », tollitur: « etiam laicis ».

n. 244. « Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens *vel acolythus*:

a) *Sacerdos celebrans* sumit de more Corpus et Sanguinem Domini, cavens ut in calice satis Sanguinis remaneat pro Communionem suscepturis; et partem externam calicis purificatorio absterget.

b) *Sacerdos ministro* calicem cum purificatorio tradit, ipse vero sumit patenam vel pyxidem cum hostiis; deinde *sacerdos et minister calicis* se sistunt ubi magis commode possint fidelibus Communionem praebere.

c) Singuli communicantes accedunt, debitam reverentiam faciunt, et stant coram *sacerdote*. *Ipse* hostiam ostendendo dicit: Corpus Christi,

communicandus autem respondet: Amen, et a *sacerdote* Corpus Christi accipit.

d) Communicandus deinde transit ad *ministerium* et stat coram eo. Minister dicit: Sanguis Christi, communicandus respondet: Amen et *minister* porrigit ei purificatorium et calicem... abterget

e) Si alii adsunt sub una tantum specie Sacramentum suscepturi, *minister*, postquam omnes qui sub utraque specie communicandi erant e calice biberunt, calicem super altare deponit. *Sacerdos* vero fideles communicat ac postea redit ad altare. Quod de Sanguine remansit ipse, vel *minister*, sumit et purificationes de more peragit ».

n. 245. « Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens *neque acolythus*:

a) *Sacerdos* sumit de more Corpus et Sanguinem Domini, cavens ut in calice satis Sanguinis pro Communionem suscepturis remaneat; et partem externam calicis purificatorio absterget.

b) *Sacerdos* deinde se sistit ... et stant coram *sacerdote*, atque, Corpore Domini accepto, aliquantulum recedunt.

c) Postquam singuli Corpus Domini sumpserunt, sacerdos pyxidem super altare deponit et calicem cum purificatorio accipit. Singuli calicem participaturi iterum ad *sacerdotem* accedunt, et stant coram eo. *Sacerdos* dicit: Sanguis Christi; communicandus respondet: Amen, et *sacerdos* porrigit ei calicem cum purificatorio. Communicandus purificatorium tenens manu sinistra sub ore, attendens ne quid Sanguinis defluat, paulum e calice bibit et postea recedit. *Sacerdos* partem externam calicis purificatorio absterget.

d) Communionem calicis expleta, *sacerdos* eum super altare deponit ... peragit ».

n. 246. « Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens *vel acolythus*:

a) *Sacerdos celebrans* huic tradit calicem cum purificatorio, ipse vero sumit patenam vel pyxidem cum hostiis; *sacerdos cum ministro calicis* se sistit ubi magis commode possit Communionem praebere.

b) Singuli communicandi accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram *sacerdote* tenentes patinam sub ore. *Sacerdos* partem hostiae in calicem intingit et eam ostendendo dicit: Corpus et Sanguis

Christi; communicandus autem respondet: Amen, et a *sacerdote* Sacramentum recipit, ac postea recedit.

c) Communio aliorum ... dictum est ».

n. 247. « Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens *neque acolythus*:

a) *Sacerdos*, postquam Sanguinem Domini sumpsit ... praebere.

b) Singuli communicandi accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram *sacerdote*, tenentes patinam sub ore. *Sacerdos* partem hostiae in calicem intingit et eam ostendendo dicit: Corpus et Sanguis Christi; communicandus autem respondet: Amen, a *sacerdote* Sacramentum recipit, et recedit.

c) Licet etiam parvam mensam tobalea et corporali ornatam *loco congruo* apponere, super qua sacerdos calicem *vel pyxidem* deponat, ad distributionem Communionis faciliorem reddendam.

d) Communio ... dictum est ».

n. 248. « Etiam *sacerdos* celebrans utitur calamo ad Sanguinem Domini sumendum ».

n. 249. « Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens *vel acolythus*:

a) Ad Communionem Corporis Domini distribuendam, omnia fiunt, ut supra n. 244 b et c dictum est.

b) Communicandus accedit ad *ministerium calicis* et stat coram eo. *Minister* dicit ... deponit ».

n. 250. « Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens *neque acolythus*, ipse *sacerdos celebrans* calicem singulis communicandis offert ... purificandum ».

n. 251. « Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens *vel acolythus*, hic calicem manu sinistra ... tangat ».

n. 252. « Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens *neque acolythus*, ipse *sacerdos celebrans*, postquam omnes sub utraque specie communicandi Corpus Domini receperunt, singulis etiam Sanguinem distribuit ».

- n. 257. Linea 11. Post verba «ipsorum munus», omittitur: *hierarchicum*.
- n. 265. Loco «Pontificalis Romani», habetur: *in libris liturgicis descriptum*.
- n. 271. Loco «Sedes celebrantis», habetur: «Sedes *sacerdotis celebrantis*».
- n. 276. Adnotationi 81, quae nunc fit 87, additur «*Rituale Romanum, De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam*, ed. typ. 1973, n. 9».
- n. 277. Adnotationi 83, quae nunc fit 89, additur: *Rituale Romanum. De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam*, ed. typ. 1973, nn. 10-11».
- n. 278. Linea 7. Post verba «dispositione ecclesiae», additur: *ad imagines quod attinet*.
- n. 298. Ultima pars ita mutatur:
«Alba cum superpelliceo commutari *nequit quando planeta vel dalmatica induenda est*, aut quando stola adhibetur loco planetae vel dalmaticae».
- n. 301. Textus refectus:
Ministri diacono inferiores albam vel aliam vestem in singulis regionibus legitime probatam induere possunt.
- n. 310. Textus refectus:
Missae rituales dicuntur cum colore proprio vel albo vel festivo; Missae autem pro variis necessitatibus cum colore proprio diei vel temporis aut cum colore violaceo, si indolem paenitentialem manifestant, v. gr. nn. 23, 28, 40; Missae votivae cum colore convenienti Missae quae celebratur aut etiam cum colore proprio diei vel temporis.
- n. 316. b) Loco «in feriis temporis Nativitatis et Paschae», habetur: *in feriis temporis Nativitatis a die 2 ianuarii et in feriis temporis paschalis*.
- c) Loco «ad diversa», habetur: *pro variis necessitatibus*.
- n. 322. d) Alinea prima in fine. Omittuntur verba: «et opportunius dicitur in coetu fidelium, qui cognitione altiore sacrae Scripturae pollent».

n. 323. Linea 9. Loco «ad diversa», habetur: *pro variis necessitatibus*.

n. 293. Loco «celebrante», habetur: *sacerdote*.

p. 90. In titulis qui n. 326 praecedunt omittuntur verba: «et votivis».

n. 329. c) Loco «et Sanctorum» habetur: *vel cuiusdam Sancti vel omnium Sanctorum*.

n. 330. «Missae rituales prohibentur in dominicis Adventus, Quadragesimae et Paschae, in sollemnitatibus, *in diebus infra octavam Paschae, in Commemoratione omnium fidelium defunctorum* et in feriis IV Cinerum et Hebdomadae sanctae, servatis insuper normis quae in libris ritualibus vel in ipsis Missis exponuntur».

n. 332. «Occurrente aliqua graviore necessitate vel utilitate pastoralis, Missa ipsis conveniens celebrari potest, de mandato vel licentia Ordinarii loci, omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimae et Paschae, *diebus infra octavam Paschae, Commemoratione omnium fidelium defunctorum* et feriis IV Cinerum et Hebdomadae sanctae».

n. 333. «*In diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria Adventus usque ad diem 16 decembris, temporis Nativitatis a die 2 ianuarii, et temporis paschalis post octavam Paschatis, Missae pro variis necessitatibus et votivae per se prohibentur. Si autem aliqua vera necessitas vel utilitas pastoralis id postulet, in celebratione cum populo adhiberi possunt Missae huic necessitati vel utilitati respondentes, de iudicio rectoris ecclesiae vel ipsius sacerdotis celebrantis*».

n. 336. «Inter Missas defunctorum primum locum tenet Missa exsequialis, quae celebrari potest omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus de praecepto, *Feria V Hebdomadae sanctae, Triduo paschali* et dominicis Adventus, Quadragesimae et Paschae».

n. 337. «Missa defunctorum post acceptum mortis nuntium, vel in ultima sepultura defuncti, vel in primo anniversario die, celebrari potest etiam *diebus infra octavam Nativitatis*, diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria quae non sit IV Cinerum aut Hebdomadae sanctae.

Aliae Missae defunctorum, seu Missae «cotidianae» *celebrari possunt in feriis per annum, in quibus occurrunt memoriae ad libitum vel fit officium de feria, dummodo pro defunctis revera applicentur*».

II. AD NORMAS DE ANNO LITURGICO ET DE CALENDARIO

n. 14. Loco « de Missa et de Officio divino », habetur: *Missalis Romani* et de *Liturgia Horarum*.

n. 47. Loco « inter votivas », habetur: *inter Missas pro variis necessitatibus*.

n. 59, 11. a) Verba: « Provinciae, nationis, amplioris territorii, Ordinis seu Congregationis et » omittuntur.

b) tollitur.

c) fit b).

n. 59, 12. Loco « in Institutionibus de Missa et de Officio », habetur: « in Institutionibus *generalibus Missalis Romani* et de *Liturgia Horarum* ».

Desiderata e Madagascaria

Pour que les Malgaches se reconnaissent dans la Liturgie, il ne suffit pas qu'on leur propose des traductions, même bien faites, de textes composés en « langage » européen. Ce n'est pas seulement une question de « langue », mais de « langage » (toute une manière de s'exprimer: paroles et rites).

Le peuple malgache a besoin de plus d'expression, de plus de lyrisme que l'occidental. Un signe de ce besoin se manifeste dans les couleurs: non seulement les femmes, mais les hommes, et les hommes de tout âge choisissent des vêtements aux couleurs vives et variées. De même, la langue malgache est rythmée, colorée, infiniment souple et nuancée.

Tandis que l'Occidental qualifiera peut-être de sentimentalité le lyrisme dans la liturgie, le Malgache, face à une expression trop sobre ou un langage tout direct, se sent mal à l'aise, et finira par se détourner: pour lui, c'est une sorte de grossièreté.

Les répétitions qui paraissent à l'Occidental presque insupportable, sont fréquentes dans les chants traditionnels malgaches. Ainsi certains chants litaniques pourraient favoriser la prière dans bien des cas. D'autant que les répétitions litaniques peuvent établir dans l'assemblée un rythme commun et une communion qui n'est pas seulement superficielle.

L'acclamation est une forme traditionnelle d'expression dans la liturgie. Certaines phrases sont qualifiées d'acclamations dans les livres liturgiques. Chantées en français, elles n'ont guère le caractère d'acclamations; en malgache au contraire, elles l'ont. Mais il y a là une ressource qui n'a pas assez de place pour s'épanouir.

III. AD TEXTUS MISSALIS (Potiores Variationes)

N.B. Numeri paginarum ad editionem anni 1970 **semper** se referunt.

- p. 171-176 Rubrica pro praefatione clarior fit: *Ante sollemnitatem Epiphaniae: Praefatio de Nativitate, pp. 395-397. Post sollemnitatem Epiphaniae: Praefatio de Epiphania, p. 398, vel de Nativitate, pp. 395-397.*
- p. 308, 322, 323, 333-338 « Praefatio paschalis *vel de Ascensione, pp. 405-411* ».
- p. 314 Post orationem post communionem additur:
Ad populum dimittendum, diaconus vel ipse sacerdos dicit:
Ite, missa est, alleluia, alleluia.
R. Deo gratias, alleluia, alleluia.
- p. 393 ss. ¶ Quando plures habentur praefationes de eodem tempore vel mysterio, statim post verbum « praefatio » additur numeratio, v. gr. *Praefatio I de Adventu*, loco: « Praefatio de Adventu I »; praeterquam pro tempore paschali (pp. 405-409) et pro praefationibus communibus (pp. 433-438), in quibus servatur modus loquendi Missalis anni 1970. Ita accommodantur omnes rubricae, quae in decursu Missalis ad praefationes remittunt, necnon tituli, v. gr. *Dominica I Adventus*, loco: « Dominica prima Adventus ».

Praefationes, autem, quae titulo carent, eo ditantur:

- p. 241 Praefatio: *De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.*
- p. 420 Praefatio I de SS.ma Eucharistia: *De sacrificio et sacramento Christi.*
- p. 421 Praefatio II de SS.ma Eucharistia: *De fructibus Sanctissimae Eucharistiae.*
- p. 439 Praefatio I de defunctis: *De spe resurrectionis in Christo.*
- p. 440 Praefatio II de defunctis: *Christus mortuus est pro vita nostra.*
- p. 441 Praefatio III de defunctis: *De vita terrena ad gloriam caelestem.*

- p. 442 Praefatio IV de defunctis: *De resurrectione nostra per victoriam Christi.*
- p. 525 Praefatio: *De mysterio Praesentationis Domini.*
- p. 566 Praefatio: *De missione Praecursoris* (Ita etiam p. 605).
- p. 572 Praefatio: *De duplici missione Petri et Pauli in Ecclesia.*
- p. 587 Praefatio: *De mysterio Transfigurationis.*
- p. 596 Praefatio: *De gloria Mariae assumptae.*
- p. 600 Praefatio: *De victoria crucis gloriosae.*
- p. 633 Praefatio: *De gloria matris nostrae Ierusalem.*
- p. 654 Praefatio: *De mysterio Mariae et Ecclesiae.*
- p. 666 Praefatio: *De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia.*
- p. 668 Praefatio: *De mysterio Ecclesiae, quae est sponsa Christi templumque Spiritus.*
- p. 742 Praefatio: *De dignitate foederis nuptiarum.*
- p. 746 Praefatio: *De magno sacramento matrimonii.*
- p. 754 Praefatio: *De matrimonio ut signum divinae caritatis.*
- p. 762 Praefatio: *De vita religiosa ut servitium Dei per Christi imitationem.*
- p. 790 Praefatio: *De unitate Corporis Christi, quod est Ecclesia.*
- p. 839 Praefatio I de Spiritu Sancto: *De missione Spiritus a Domino in Ecclesiam.*
- p. 841 Praefatio II de Spiritu Sancto: *De actione Spiritus in Ecclesia.*
- p. 405 n. 41 « Sequens praefatio dicitur tempore paschali.
In Missa Vigiliae paschalis dicitur: in hac potissimum nocte;
a die Paschae et per totam octavam: in hac potissimum die; *alias*:
in hoc potissimum ».
- p. 410 n. 46 et p. 411, n. 47 « Sequens praefatio dicitur in die
Ascensionis Domini; *dici potest* diebus post Ascensionem usque
ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis quae praefatione pro-
pria carent ».
- p. 416 Conclusio praefationis mutatur: *Unde et nos cum omnibus
Angelis te laudamus, iucunda celebratione clamantes.* (Ita etiam
p. 235).
- p. 417 Loco « qui suscitavit », habetur: *per quem suscitasti.*
- p. 422 n. 58 « Sequens praefatio dicitur in Missis de B. Maria
V., addita suo loco mentione *celebrationis diei*, prout in singulis
Missis indicatur ».

- p. 425 n. 61 « Sequens praefatio dicitur in Missis de S. Ioseph, addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur ».
- p. 426 n. 62 « Sequens praefatio dicitur in Missis Apostolorum, praesertim sanctorum Petri et Pauli ».
- p. 428 et 429, nn. 64 et 65 additur: *Dici potest in memoriis sanctorum.*

Insuper verba « de Omnibus Sanctis » inter virgulas includuntur: ita clarius indicatur agi de Missa in honorem « Omnium Sanctorum », ut die 1 novembris.

- p. 430 et 431, nn. 66 et 67 additur: *Dici potest in memoriis ipsorum.*
- p. 436 Conclusio praefationis ita corrigitur: *Et ideo, choris angelicis sociati, te laudamus in gaudio confitentes.*
- p. 438 n. 74 « Sequens praefatio e Prece eucharistica II (p. 456) deprompta, dicitur in Missis, quae praefatione propria carent, nec sumere debent praefationem de tempore ».
- p. 447, 459, 464, 470 Ad nomen Episcopi additur nota: *Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in Institutione generali Missalis Romani, n. 172, notatur.*
- p. 455 In fine Precis eucharisticae:
« quaesumus, largitor admitte.
Iungit manus.
Per Christum Dominum nostrum.
99. Et proseguitur:
Per quem haec omnia... ».
- p. 475 n. 138 « Distributione communionis expleta, sacerdos vel diaconus *vel acolythus* purificat patenam ... secreto ».
- p. 491 Deletur n. 12.
- p. 495 « Diaconus vel, eo deficiente, *ipse sacerdos dicere potest invitatorium ... Amen* ».
- p. 507 « Orationes sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missae, aut liturgiae verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos *dicere potest* invitatorium: *Inclináte vos ad benedictionem, vel aliis verbis expressum.* Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit orationem, *omnibus respondentibus: Amen.*

Post orationem, sacerdos semper subdit: *Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, et Filius, ☩ et Spiritus Sanctus. R. Amen* ».

- p. 521 Collecta S. Ioannis Bosco, initio: « *Deus, qui beatum Ioannem presbyterum, adulescentium patrem et magistrum excitasti, concede...* ».
- p. 522 In monitione, post verba « quo Iesus » additur: *a Maria et Ioseph.*
- p. 524 n. 10 Loco « Lumen ad revelationem gentium », habetur: *Ecce dominus.*
- p. 538 Collecta diei 25 martii. Loco « conformes », habetur: *consortes.*
- p. 544 « S. Catharinae Senensis, virginis et Ecclesiae doctoris ». Ita pro S. Teresia de Avila (p. 624).
- p. 586 S. Ioannis Mariae Vianney, collecta. Loco « in caritate Christo lucremur », habetur: « in caritate *Christi tibi* lucremur ».
- p. 636 Super oblata: « a peccatis *eorum* in sanguine Christi ».
- p. 644 Post Communionem: « *quem eorum* donasti patrocínio gubernari ».
- p. 664 Additur: « 6. In sollemnitatibus et festis, dici potest una ex antiphonis ad libitum quae infra, p. 726, indicantur ».
- p. 665 Textus Missae « In die dedicationis » transfertur inter Missas rituales, post Missas de Professione religiosa. Initio communium manent textus pro anniversario dedicationis.
- p. 667 Additur: « *Benedictio in fine Missae. Dicitur potest textus benedictionis sollemnis n. 19, p. 505, cum verbis* ad huius domus dedicationis memoriam ».
- p. 728 Additur: *NB. Textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.*
- p. 729 Ab hac pagina numeratio differt ab illa Missalis anni 1970. Hic insertur Missa « Pro electione seu inscriptione nominis » (cf. infra: *Textus novi*, I).
- p. 730 Post orationes super oblata additur: *Dicitur praefatio propria de singulis dominicis Quadragesimae vel, aliis diebus, de Tempore.*
- p. 737 Additur *Hanc igitur* proprium (ex *Ordine Confirmationis*, p. 43) et *Benedictio in fine Missae* necnon oratio super populum (ex eodem *Ordine*, pp. 29-30).
- p. 739 e) Ponitur suo loco ante textum *Hanc igitur*.
- p. 753 Rubrica in fine p. 753 ponitur post titulum « In anniversariis Matrimonii ».

- p. 756 Additur Missa « In Benedictione Abbatis et Abbatissae » (cf. infra: *Textus novi*, II).
- p. 768 Post Missam « In die renovationis votorum » additur Missa « In XXV vel L anniversario professionis religiosae » (cf. infra: *Textus novi*, III). Et deinde ponuntur Missae « In dedicatione ecclesiae » (*Textus novi*, IV) et « In dedicatione altaris » (*Textus novi*, V).
- p. 769 Loco « ad diversa », habetur: *pro variis necessitatibus*. Nam Missae ad diversa comprehendunt (cf. Institutio generalis, n. 329): 1. Missae rituales; 2. Missae pro variis necessitatibus; 3. Missae votivae. In sectione « Missae et orationes pro variis necessitatibus » et « Missae votivae » quandoque additae sunt antiphonae ad introitum et ad communionem, quaedam adnotationes rubricales necnon quidam novi textus Missarum (*Textus novi*, VI). Hic tantum indicamus res minoris momenti, scilicet:
- p. 770 n. 1 Delentur verba « ad diversa ».
Post n. 3 additur:
4. *In quibusdam Missis, textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.*
5. *Hae Missae dici possunt cum colore proprio diei vel temporis aut cum colore violaceo, si indolem paenitentialem manifestant, v. gr. nn. 23, 28, 40 (cf. Institutio generalis, n. 310).*
- p. 794 n. 14 Rubrica initialis refecta est: « Haec Missa dici potest, etiam dominicis "per annum", quando peculiare celebrationes pro opere missionum habentur, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimae et Paschae, aut sollemnitates ».
- p. 809 n. 26 Additur: *Praefatio V de dominicis per annum*, p. 416.
Ita n. 27 (p. 811).
- p. 815 n. 31 In fine Missae additur: *Vel, pro detentis in carcere propter Evangelium, orationes ut supra*, n. 15, p. 816.
- p. 823 n. 40 Additur: *Praefatio IV de dominicis per annum*, p. 415.
Ant. ad communionem: tolluntur verba « Dicit Dominus ».
- p. 841 Pars finalis praefationis ita mutatur: *Et ideo, choris angelicis sociati, te laudamus in gaudio confitentes.*
- p. 846 et 847 Indicatur: *Praefatio I de Apostolis*, p. 426.
- p. 848 Indicatur: *Praefatio II de Apostolis*, p. 427.
- p. 903 Ante « Praeparatio ad Missam » inseritur ritus ad deputandum ministrum sacrae Communionis ad actum distribuendae (*Textus novi*, VII).

TEXTUS NOVI

I

Pro electione seu inscriptione nominis*Ant. ad introitum*

Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum. Quæríte Dóminum et confir-
mámini, quæríte fáciem eius semper.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectionis auxiliúm
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ad ætérmam vitam
in confessióne tui nóminis baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium et desidéria iúbeas pérfici et peccáta deléri.
Per Christum.

*Dicitur præfatio de Tempore.**Ant. ad communionem*

Eph 1, 7

In Christo habémus redemptionem per ságuinem eius,
remissionem peccatórum, secúndum divítias grátiae eius.

Post communionem

Puríficent nos, quæsumus, Dómine,
sacraménta quæ súmpsimus,
et fámulos tuos ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiae reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

*Sumi potest etiam Missa feriæ sextæ hebdomadæ IV in Quadra-
gesima, p. 214.*

II

In benedictione abbatis et abbatissae

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Vel:

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine, fámulo tuo N., quem huius communitátis N. abbátem elegisti, ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt fratrum suórum ánimos ínstruat, quátenus ætérnæ remuneratiónis mercédem a te, Pastóre piíssimo, una cum ipsis lætus percípiat.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera famulórum tuórum et præsta, ut seípsos in spiritálem hóstiam offeréntes, vera humilitáte, obædiéntia et pace iúgiter repleántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Fílius hómīnis non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Vel:

Ubi caritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Familiam tuam, Dómine, respice propítius,
 et nos, qui mystérium fidei celebrávimus,
 fac per sémitas Evangélii indésinénter cúrrere,
 in ómnibus te glori ficántes.
 Per Christum.

III

In XXV vel L anniversario professionis religiosæ

*Antíphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro oppor-
 tunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 765-771 (= MR 1970,
 pp. 760-766).*

Collecta

Dómine, Deus fidélis,
 da nobis, quæsumus, grátias tibi reférre
 pro tua erga fratrem nostrum N. benignitáte,
 qui accéptum a te donum
 hódie renováre conténdit.
 Róbora in eo spíritum perféctæ caritátis
 ut glóriæ tuæ et óperi salútis
 in dies váleat fervéntius inservíre. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, una cum munéribus
 oblatiónem sui quam hódie
 frater noster N. confirmáre desíderat,
 et per virtútem Sancti Spíritus
 imágini dilécti Fílii tui
 ámplius eum conformáre dignéris. Qui vivit.

Præfatio propria, p. 767 (= MR 1970, p. 762).

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, Corpus et Sánguinem Fílii tui,
 quæ in iucúnda celebratióne huius anniversárii contulísti;
 concéde, quæsumus, ut frater noster N.,
 cælésti pane potúque reféctus,
 incépti itínemis ad te ducéntis
 felícem progréssum obtíneat. Per Christum.

IV

In dedicatione ecclesiæ

Ant. ad introitum

Ps 67, 6. 7. 36

Deus in loco sancto suo,
Deus, qui inhabitare facit unánimes in domo:
ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ.

Vel:

Ps 121, 1

In domum Dómini lætántes íbimus, allelúia.

Collecta et Super oblata

(Ut in p. 665)

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritui dedicationis ecclesiæ inhæret:

Præfatio: De mysterio templi Dei.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grátias ágere.
Qui templum glóriæ tuæ univérsum múnđum fecisti
ut nomen tuum ubique clarificarétur,
sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári:
hanc ergo oratiónis domum, humáno exstrúctam labóre,
maiestáti tuæ exsultántes dicámus.

Hic veri Templi adumbrátur mystérium
et cæléstis Ierúsalem prænotátur imágo:
corpus enim Fílii tui, ex alma Vírgine natum,
templum effecísti tibi sacrátum,
in quo inhabitáret plenitúdo divinitátis.

Ecclésiám autem sanctam constituísti civitátem,
super fundaméntum Apostolórum ædificátam,
summo angulári lápide ipso Christo Iesu;
sed eléctis construéndam lapídibus,
Spíritu vivificátis, coagmentátis caritáte,
ubi tu per infiníta sæcula ómnia ómnibus eris
et Christi lumen fulgébit perénne.

Per quem nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Quando iam de more sacra celebrantur in ecclesia, et si adhibetur Prex eucharistica I, II vel III, dicitur hæc

Præfatio: De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:

Dòmine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visíbili quam nobis exstrúere concessísti,
ubi famíliæ in hoc loco ad te peregrinánti favére non désinis,
mystérium tuæ nobíscum communionís
mire figúras et operáris:

hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædíficas,
et Ecclesiám per orbem diffúsam
in domínici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cælésti civitáte Ierúsalem.

Et ideo, cum multitudíne órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedicimus et magnificámus, dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

In Precibus eucharisticis, dedicatio ecclesiæ secundum has formulas commemoratur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblationem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum qui hanc ecclesiám (in honórem N.)
fidéli tibi obtulérunt ánimo
vel indefesso ædificárunť labóre,
quæsumus, Dòmine, ut placátus accípias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitionis tuæ dicitur:

Votis huius famíliæ, quæ hanc tibi dicat ecclesiám,
adesto propítius:
sit ei domus salutis et aula cæléstium sacramentórum;
hic résonet evangélium pacis

et sacra mystéria celebréntur,
quibus fidèles tui, verbo vitæ ac divína grátia instrúcti,
per temporálem civitátem peregrinántes
ad ætérnam Ierúsalem perveníre mereántur,
in qua omnes filios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúngas.
Fratres nostros defúntos...

Ant. ad communionem

(Ut in p. 665)

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

(Ut in p. 665)

Benedictio in fine Missæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus dedicatiónem adunávit,
ipse vos cælésti benedictióne fáciat abundáre.
R̃. Amen.

Concedátque vos fieri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes filios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.
R̃. Amen.

Quátenus felíciter emundáti,
habitatórem Deum in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.
R̃. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☩ et Spíritus Sanctus.
R̃. Amen.

Missæ in anniversario dedicationis in Communibus ponuntur, pp 665-669 (= MR 1970, 666-669).

V

In dedicatione altaris

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui;
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Vel:

Ps 42, 4

Introíbo ad altáre Dei, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad Fílium tuum in ara crucis exaltátum
ómnia adtráhere voluísti,
cælésti grátia perfúnde fidéles tuos
hanc tibi dicántes altáris mensam,
ad quam eos, in unum congregátos, próvide nútries
Spirítuque effúso, in dies constitúes
plebem tibi sacrátam.
Per Dóminum.

Super oblata

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre,
qui et dona pópuli tui sanctíficet,
et suméntium corda dignánter emúndet.
Per Christum.

Dicitur Præx eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritui dedicationis altaris inhæret:

Præfatio: Altare ipse est Christus.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui verus sacérdos veráque efféctus hóstia,
sacrificií, quod ipse in ara crucis tibi óbtulit,
memoriále nobis præcépit in perpétuum celebráre.
Ideo pópulus tuus hoc eréxit altáre,
quod tibi, Dómine, exsultántes dicámus.

Hic est vere locus excelsus,
ubi Christi sacrificium in mystério iúgiter offertur,
tibi perfécta tribúitur laus
nostráque exséritur redemptio.

Hic domínica mensa parátur,
ad quam filii tui, Christi corpore refécti,
in unam sanctámque congregántur Ecclésiám.

Hic fidéles Spíritum tuum háuriunt
de flumínibus a Christo, spiritáli petra, manántibus,
per quem et ipsi fiunt oblátio sancta, vivum altáre.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérſis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáeculum sáeculi laudábunt te.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

Da nobis, Dómine, tuis semper altáribus inhærére,
ubi sacrificii sacraméntum celebrátur,
ut, fide et caritáte coniúcti,
dum Christo refícimur
in Christum transformémur.
Qui vivit et regnat.

Benedictio in fine Missæ

Deus, qui vos exórnas regáli sacerdótio,
tribuat ut, munus vestrum sancte perficiéntes,
Christi sacrificium valeátis digne participáre.
R. Amen.

Et qui ad unam mensam vos cóngregat
unóque réficit pane,
ex vobis fáciat cor unum et ánimam unam.
R̃. Amen.

Ut eos, quibus Christum annuntiátis,
ad Christum trahátis exémplo vestræ dilectiónis.
R̃. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☩ et Spíritus Sanctus.
R̃. Amen.

VI

PRO VARIIS NECESSITATIBUS

1. Pro Ecclesia

A

Ant. ad introitum Cf. Eph 1, 9a. 10

Deus notum fecit nobis sacraméntum voluntátis suæ, instauráre
ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra sunt, in ipso.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 419.

Ant. ad communionem Ap 22, 17a. 20
Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

B

Ant. ad introitum Ap 7, 9

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus
géntibus et tribubus et pópulis et linguis, allelúia.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 419.

Ant. ad communionem Io 19, 34
Unus mílitum láncea latus eius apérui,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Vel: Ap 7, 12
Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum actio,
honor et virtus et fortitúdo Deo nostro
in sæcula sæculórum. Amen.

C

Ant. ad introitum

Mt 18, 19-20

Dico vobis: Ubi sunt duo vel tres congregati in nómine meo, ibi sum in médio eórum, dicit Dóminus.

Vel:

Rom 12, 5

Multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

Præfatio de unitate, p. 809 (= MR 1970, p. 791).

Ant. ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis, unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

D

Ant. ad introitum

Cf. Io 17, 20-21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti.

Præfatio VIII. de dominicis per annum, p. 419

Ant. ad communionem

Io 15, 5

Qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum,
quia sine me nihil potéstis fácere, dicit Dóminus.

E

Pro Ecclesia locali*Ant. ad introitum*

Ap 1, 5-6

Iesu Christo, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo, et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sácula sæculórum. Amen.

Præfatio VIII de dominicis per annum, p. 419.

Ant. ad communionem

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus;
si quis audierit vocem meam et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

2. Pro Papa

A

Ant. ad communionem (mutata est)

Io 21, 15. 17

Dixit Iesus Petro: Simon Ioánnis, dígilis me plus his?
Petrus autem respóndit: Dómine, tu ómnia nosti;
tu scis, Dómine, quia amo te.

6. Pro sacerdotibus

Ant. ad introitum

Lc 4, 18. 19

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre
paupéribus misit me, sanáre contritos corde, *dimittere confráctos in remissionem.*

7. Pro seipso sacerdote

A

Præsertim pro sacerdote curam animarum gerente

Ant. ad introitum

Cf. Col 1, 25. 28

Ecclésiæ factus sum ego mínister, secúndum dispensatióem Dei
quæ data est mihi in vos: Christum nos annuntiámus, ut exhibeámus
omnem hómínem perféctum in Christo Iesu.

Ant. ad communionem

Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos;
manéte in dilectiône mea, dicit Dóminus.

B

Ant. ad introitum

Ps 15, 2. 5

Dixi Dómino: Dóminus meus es tu, bonum mihi non est sine te:
Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem
meam.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 22, 28-30

Dixit Iesus illis qui permansérunt in tentatióibus suis:

Ego dispóno vobis regnum,

ut edátis et bibátis super mensam meam.

C

In anniversario propriæ ordinationis

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos

ut eátis et fructum afferátis,

et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Ant ad communionem

Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis cui benedícimus,

communicátio ságuinis Christi est;

et panis quem frángimus,

participátio córporis Dómini est.

8. Pro ministris Ecclesiæ

Ant. ad introitum

1 Cor 12, 4-6

Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus; et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus.

Ant. ad communionem

Lc 12, 37

Beáti servi illi,

quos cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes.

Fáciét illos discúmbere,

et tránsiens ministrábit illis.

9. Pro vocationibus ad sacros Ordines

Ant. ad introitum

Mt 9, 38

Rogáte Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam, dicit Iesus discipulis suis.

Ant. ad communionem

1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit,
et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

10. Pro religiosis

Ant. ad introitum

Ps 36, 3-4

Spera in Dómino et fac bonitátem, et inhabitábis terram et pascéris
in fide. Delectáre in Dómino, et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Ant. ad communionem

1 Reg 19, 7

Angelus Dómini dixit Eliá:
Surge, cómede; grandis enim tibi restat via.

Vel:

Ap 22, 17a. 20

Spíritus et sponsa dicunt: Veni.
Amen. Veni, Dómine Iesu.

11. Pro vocationibus ad vitam religiosam

Ant. ad introitum

Mt 19, 21

Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes et da paupéribus, et
veni, séquere me, dicit Dóminus.

Ant. ad communionem

Cf. Mt 19, 27. 28. 29

Amen dico vobis, quod vos qui reliquistis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis
et vitam ætérnam possidébitis, dicit Dóminus.

12. Pro laicis

Ant. ad introitum

Mt 13, 33

Símile est regnum cælórum fermento, quod accéptum múlter abscon-
dit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

Ant. ad communionem

Ps 99, 2

Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne, allelúia.

Vel:

Io 15, 8

In hoc clarificátus est Pater meus
ut fructum plúrimum afferátis,
et efficiámini mei discípuli, dicit Dóminus.

13. Pro unitate christianorum

Hæc Missa dici potest, etiam dominicis per annum, quando peculiares celebrationes pro unitate christianorum habentur.

B

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et cógrega nos de natió nibus,
ut confitéámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua.

15. Pro christianis persecutione vexatis

*Ant. ad introitum**Vel:*

Act 12, 5

Petrus servabátur in cárcere; orátio autem fiebat sine intermissióne
ab Ecclésia ad Deum pro eo.

*Ant. ad Communionem**Vel:*

Mt 10, 32

Omnis qui confitébitur me coram homínibus,
confitébor et ego eum coram Patre meo,
qui in cælis est, dicit Dóminus.

21. Pro populorum progressionem

Ant. ad introitum

1 Io 3, 17

Qui habúerit substántiam huius mundi, et víderit fratrem suum
necessitátem habére et cláuserit víscera sua ab eo; quómodo caritas
Dei manet in eo?

Ant. ad communionem

Cf. Ps 103, 13. 14. 15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Lc 11, 9

Pétite, et dábitur vobis;
quærite, et inveniétis;
pulsáte, et aperiétur vobis, dicit Dóminus.

Cf. etiam n. 42: Pro concordia fovenda, p. 849 (= MR 1970, p. 825).

22 bis. Pro reconciliatione

Quæ in hac Missa inter parentheses inscribuntur, occasione peculiaris temporis pænitentialis dicuntur.

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus cleméntiæ et reconciliatiónis,
qui præcípuos dies salútis homínibus præbes
ad te ómnium creatórem et patrem agnoscéndum,
(per hoc acceptábile tempus) propítius nos ádiuva,
ut, libénter verbum pacis a te accipiéntes,
ómnia in Christo instaurándi
tuæ deserviámus voluntáti.
Per Dóminum.

Vel, præsertim tempore paschali:

Deus, veræ libertátis auctor,
qui omnes hómínes unum vis efformáre pópulum
a servitúte solútum,
(quique grátia et benedictiόnis tempus nobis præbes,
concédé, quæsumus,
ut, increménta libertátis accípiens,
universále salútis sacraméntum

in mundum Ecclesiā tua vivídius appareat
atque in hómines caritátis maniféstet et operétur mystérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum,
qui est pax et reconciliátio nostra,
mundi peccátum suo sángine delevísse,
et múnera Ecclesiæ tuæ propitiátus aspiciens,
da ut, (grátiam huius anni cum lætítia celebrántes,)
libertátem Christi ad omnes possímus exténdere.
Qui vivit.

Præfatio I de dominicis per annum, p. 412, vel præfatio communis I, p. 433.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et onerátí estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Vel:

Io 16, 24

Pétite et accipiétis,
ut gáudium vestrum sit plenum,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraméntum Fílii tui, quod sumpsimus,
quæsumus, Dómine, vires nostras adáugeat,
ut, ex hoc unitátis mystério,
válidum hauriámus amórem
et ubique tuæ pacis operatóres efficiámur.
Per Christum.

24. Initio anni civilis

Ant. ad introitum

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus, usque ad
consummationem sæculi, allelúia.

25. Pro humano labore sanctificando

A

Ant. ad introitum

Gen 1, 1. 27. 31

In principio creávit Deus cælum et terram. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona.

Vel:

Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Præfatio V de dominicis per annum, p. 416 (Ita etiam pro forma B).

29. Pro profugis et exsulibus

Ant. ad communionem (mutata)

Ps 90, 2

Refúgium meum et fortitúdo mea,
Deus meus, sperábo in eum.

30. Pro captivitate detentis

Ant. ad introitum

Ps 87, 2-3

Dómine, Deus salútis meæ, in die clamávi et nocte coram te. Intret in conspéctu tuo orátio mea, inclína aurem tuam ad precem meam.

Ant. ad communionem

Ps 68, 31. 34

Laudábo nomen Dei cum cántico,
et magnificábo eum in laude.
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus,
et vinctos suos non despéxit.

33. Pro morientibus

(Rubrica tollitur)

Ant. ad introitum

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur: sive enim vívimus, Dómino vívimus: sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

Vel:

Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus, ... præsentári.

Per Dóminum.

*Pro hodie morituris, dicitur:**Collecta*

Omnípotens et miséricors Deus,
 qui amórem tuum creatúris ómnibus ubíque maniféscas,
 audi benígne preces quas pro hódie moritúris effúndimus,
 ut, pretiósó ságuine Fílii tui redépti,
 absque peccáti mácula de hoc mundo váleant exíre
 atque in sinu misericórdiæ tuæ perénniter requiéscere.
 Per Dóminum.

Ant. ad communionem

Col 1, 24

Adímpleo quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
 pro córpore eius, quod est Ecclésia.

Vel:

Io 6, 54

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem
 habet vitam ætérrnam, dicit Dóminus,
 et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

38. In quacumque necessitate

B

Ant. ad introitum ((textus reffectus)

Ps 43, 24-27

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? Exsúrge, et ne repéllas in finem.
 Quare fáciem tuam avértis, oblivísceris tribulatióem nostram?
 Adhæsit in terra venter noster: exsúrge, Dómine, ádiuva nos et
 rédime nos propter misericórdiam tuam.

41. Ad postulandam caritatem

Ant. ad introitum

Ez 36, 26. 27. 28

Dicit Dóminus: Auferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum, et spíritum meum ponam in médio vestri: et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum.

Ant. ad communionem

1 Cor 13, 13

Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc: maior autem horum est caritas.

42. Pro concordia fovenda

Ant. ad introitum

Act 4, 32. 33

Multitúdinis credéntium erat cor unum et ánima una. Et virtuté magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectionis Iesu Christi Dómini nostri; et grátia magna erat in ómnibus illis, allelúia.

Ant. ad communionem

Io 17, 20. 21

Rogo, Pater, pro eis qui creditúri sunt in me,
ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti.

43. Pro familia

Ant. ad introitum

Eph 6, 2-3

Honóra patrem tuum et matrem tuam, quod est mandátum primum in promissióne, ut bene sit tibi et sis longævus super terram.

Ant. ad communionem

Is 49, 15

Numquid oblivísci potest múlter infántem suum?
Et si illa oblíta fúerit,
ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus.

44. Pro familiaribus et amicis

Ant. ad introitum

Cf Ps 121, 6. 8

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, et abundántia diligéntibus te. Propter fratres meos et próximos meos loquébar pacem de te.

Ant. ad communionem

Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

45. Pro affligentibus nos

Ant. ad introitum

Lc 6, 27. 28

Dilígite inimícos vestros, dicit Dóminus; benefácite his qui odérunt vos; benedicite maledicéntibus vobis, et oráte pro calumniántibus vos.

Ant. ad communionem

Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutióem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

46. Ad postulandam gratiam bene moriendi

Ant. ad introitum

Ps 22, 4

Si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine Deus meus. *Virga tua et báculus tuus ipsa me consoláta sunt.*

Præfatio communis V, p. 437, vel VI, p. 438.

Ant. ad communionem (textus refectus)

Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive enim vívimus, Dómino vívimus;
sive mórimur, Dómino mórimur.
Sive ergo vívimus sive mórimur, Dómini sumus.

Vel: (textus Lc 21, 36: MR 1970, p. 828).

MISSÆ VOTIVÆ

8. De beata Maria Virgine

A

Sumitur Missa de Communi B. Mariæ Virginis (p. 670), iuxta diversa anni tempora.

B

DE BEATA MARIA ECCLESIAE MATRE

Ant. ad introitum

Cf. Act 1, 14

Erant discipuli perseverantes unanimiter
in oratione cum Mariâ, matre Iesu.

Collecta

Deus, misericordiarum Pater,
cuius Unigenitus, cruci affixus,
beâtam Mariâm Virginem, Genetricem suam,
Matrem quoque nostram constituit,
concède, quæsumus, ut, eius cooperante caritate,
Ecclésiâ tua, in dies fecundior, prolis sanctitate exsultet
et in grémium suum cunctas attrahat familias populorum.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, oblationes nostras
et in mystérium salutis convérte,
cuius virtute
et caritate Virginis Mariæ, Ecclésiæ Matris, inflammémur
et óperi redemptionis cum ea ártius sociári mereámur.
Per Christum.

Præfatio: De Maria, forma et matre Ecclesiæ.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Et te in celebratióne beátæ Mariæ Virginis
débitis magnificáre præconiis.

Quæ Verbum tuum immaculáto corde suscípiens
virgíneo mérui sinu concípere
atque, páriens Conditórem, Ecclésiæ fovit exórdia.

Quæ iuxta crucem testaméntum divínæ caritátis accípiens,
univérsos hómines in filios assúmpsit,
Christi morte ad supérnam vitam generátos.

Quæ, cum Apóstoli Promíssum exspectárent tuum,
supplicatiónem suam discipulórum précibus iungens,
exémplar éxstitit orántis Ecclésiæ.

Ad glóriam autem evécta cælórum,
Ecclésiám peregrinántem matérno proséquitur amóre
eiusque gressus ad pátriam tuétur benígna,
donec dies Dómini gloriósus advéniat.

Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth...

Ant. ad communionem

Cf. Io 2, 1. 11

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ,
et erat mater Iesu ibi;
tunc fecit inítium signórum Iesus
et manifestávit glóriam suam,
et credidérunt in eum discípuli eius.

Vel:

Cf. Io 19, 26-27

Ex cruce pendens
dixit Iesus discípulo, quem diligébat:
Ecce mater tua.

Post communionem

Sumpto, Dómine, pignore redemptionis et vitæ,
súpplices adprecámur,
ut Ecclésiá tua, matérna Vírginis ope,
et Evangélii præcónio univérsas gentes erúdiat
et Spíritus effusióne orbem terrárum adimpleat.
Per Christum.

C

DE SS.MO NOMINE MARIE

Sumitur Missa de Communi B. Mariæ Virginis (p. 670), iuxta diversa anni tempora, cum sequenti collecta:

Collecta

Deus, cuius Fílius in ara crucis expírans
beatíssimam Víginem Maríam
Matrem vóluit esse nostram, quam suam elégerat,
concéde propítius
ut, qui sub eius præsidium secúre confúgimus,
matérno invocáto nómine confortémur.
Per Dóminum.

VII

**Ritus ad deputandum ministrum
Sacrae Communionis ad actum distribuendæ**

1. *Ordinarii locorum facultate fruuntur permittendi singulis sacerdotibus sacra munera exercentibus ut deputare valeant personam idoneam, quæ in casibus veræ necessitatis, ad actum, s. Communionem distribuatur.*

2. *Personam quæ, iis in casibus, ad s. Communionem distribuendam ad actum deputatur, mandatum accipere expedit iuxta ritum qui sequitur.*

3. *Dum fractio panis et immixtio peraguntur, qui s. Communionem distribuere debet ad altare accedit et coram celebrante sistit. Expleta invocatione Agnus Dei, sacerdos eum benedicit his verbis:*

Benedícat ☩ te Dóminus
ad Corpus Christi frátribus tuis nunc ministrándum.

Et ipse respondet:

Amen.

4. *Postquam vero sacerdos de more ipse Sacramentum sumpsit, s. Communionis ministrum, si hic SS. Eucharistiam suscepturus sit, communicat; ac deinde pyxidem vel vas cum hostiis ei porrigit, et una cum eodem ad Communionem fidelibus ministrandam accedit.*

Acta Congregationis

SUMMARIVM DECRETORVM (a die 1 augusti ad diem 7 novembris 1975)

I. CONFIRMATIO DELIBERATIONVM CONFERENTIARVM EPISCOPALIVM CIRCA INTERPRETATIONES POPULARES

AFRICA

AFRICA MERIDIONALIS

Decreta generalia, 23 oct. 1975 (Prot. CD 528/75): confirmatur interpretatio *zulu* Ordinis Uctionis infirmorum eorumque pastoralis curae.

TANZANIA

Decreta generalia, 8 oct. 1975 (Prot. CD 238/75): confirmatur interpretatio *swahili* Missalis Romani, cui titulus: « Misale ya Altare ».

AMERICA

ARGENTINA

Decreta generalia, 30 oct. 1975 (Prot. CD 579/75): confirmatur popularis interpretatio ordinis celebrandi Matrimonium coram teste qualificato laico.

CIVITATES FOEDERATAE AMERICAE SEPTENTRIONALIS

Decreta generalia, 28 oct. 1975 (Prot. CD 45/75): confirmatur textus Missae lingua *anglica* exaratus occasione celebrationum, quae, ducentesimo vertente anno a Civitatibus Foederatis constitutis, in universa fiunt Natione.

Missa celebrari potest singulis per annum 1976 diebus, *dummodo* non occurrat dies liturgicus in nn. 1-4 tabulae praecedentiae inscriptus (cf. « Normae universales de Anno liturgico et de Calendario », n. 59, I).

PERUVIA

Decreta generalia, 31 oct. 1975 (Prot. CD 481/75): confirmatur popularis interpretatio Ordinis Paenitentiae et libri liturgici: De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam.

ASIA

REGIONES LINGUAE ARABICAE (C.E.L.R.A.)

Decreta generalia, 10 sept. 1975 (Prot. CD 256/75): confirmatur interpretatio *arabica* Ordinis Uctionis infirmorum eorumque pastoralis curae.

INDIA

Decreta particularia, *Regio linguae « Santali »*, 13 oct. 1975 (Prot. CD 432/75): confirmatur interpretatio *santali* Missalis Romani, Ordinis Hebdomadae Sanctae et Ordinis Baptismi parvulorum.

Regio linguae « Telugu », 19 sept. 1975 (Prot. CD 293/75): confirmatur interpretatio *telugu* Ordinis Exsequiarum.

INDONESIA

Decreta generalia, 31 oct. 1975 (Prot. CD 582/75): confirmatur interpretatio *indonesiana* secundi voluminis Ordinis Lectionum Missae pro feriis temporis per annum.

MALAYSIA

Decreta generalia, 5 oct. 1975 (Prot. CD 314/75): conceditur ut adhiberi valeant « ad experimentum » Preces eucharisticae pro Missis cum pueris et de reconciliatione, secundum normas et condiciones statutas (cf. *Notitiae* 11, 1975, pp. 4-12).

PAKISTANIA

Decreta generalia, 13 oct. 1975 (Prot. CD 447/75; CD 458/75): confirmatur interpretatio *urdu* primi voluminis Liturgiae Horarum et Missalis Romani.

INSULAE PHILIPPINAE

Decreta generalia, 1 sept. 1975 (Prot. CD 60/75): conceditur ut adhiberi valeant « ad experimentum » Preces eucharisticae pro Missis cum pueris et de reconciliatione, secundum normas et condiciones statutas (cf. *Notitiae* 11, 1975, pp. 4-12).

EUROPA

AUSTRIA

Decreta particularia, 3 nov. 1975 (Prot. CD 273/75): confirmantur textus proprii Missarum dioecesium: *Campitemplensis*, *Graecensis-Seccoviensis*, *Gurcensis*, *Linciensis*, *Oenipontanae*, *Salisburgensis*, *S. Hippolyti*, *Sideropolitanae*, *Vindobonensis*.

BELGIUM

Decreta generalia, 20 sept. 1975 (Prot. CD 226/75): confirmatur interpretatio *neerlandica* Ordinis Unctionis infirmorum eorumque pastoralis curae.

CECOSLOVACHIA

Decreta generalia, 15 oct. 1975 (Prot. CD 488/75): confirmatur textus latinus atque interpretatio *slovacha* Proprii Missarum dioecesium Slovachiae.

Die 20 oct. 1975 (Prot. CD 476/75): confirmatur interpretatio *bohemica* Liturgiae Horarum.

Die 20 oct. 1975 (Prot. CD 210/75): confirmatur interpretatio *slovacha* Ordinis Exsequiarum.

REGIONES LINGUAE GALLICAE

Decreta generalia, 24 oct. 1975 (Prot. CD 422/75): confirmatur textus Officii lectionis Liturgiae Horarum lingua *gallica* exaratus.

Decreta particularia:

Lugdunensis, 7 augusti 1975 (Prot. CD 36/75): confirmatur textus latinus atque interpretatio *gallica* Proprii Missarum.

Remensis, 18 augusti 1975 (Prot. CD 97/75): confirmatur interpretatio *gallica* Proprii Missarum et Liturgiae Horarum.

Trecensis, 16 sept. 1975 (Prot. CD 82/75): confirmatur textus Proprii Missarum lingua *gallica* exaratus.

GERMANIA

Decreta particularia, *Hildesiensis*, 2 sept. 1975 (Prot. CD 198/75): confirmatur interpretatio *germanica* Missae Sancti Oliverii Plunkett.

HELVETIA

Decreta particularia, 6 oct. 1975 (Prot. CD 42/75): confirmantur textus Proprii Missarum dioecesium: *Basileensis*, *Curiensis*, *Lausannensis*-*Genevensis* et *Friburgensis*, *S. Galli*, *Sedunensis*.

HIBERNIA

Decreta generalia, 20 augusti 1975 (Prot. CD 113/75): confirmatur textus Missae Sancti Oliverii Plunkett, lingua *anglica* et *gaedelica* exaratus.

HISPANIA

Decreta particularia, *Lucensis in Hispania*, 20 oct. 1975 (Prot. CD 332/75): confirmatur textus *latinus* atque interpretatio *hispanica* Proprii Liturgiae Horarum.

HOLLANDIA

Decreta generalia, 1 oct. 1975 (Prot. CD 341/75): confirmatur interpretatio *neerlandica* Precum eucharisticarum I et II pro Missis cum pueris et I de reconciliatione, secundum normas et condiciones statutas (cf. *Notitiae* 11, 1975, pp. 4-12).

Die 24 oct. 1975 (Prot. CD 557/75): confirmatur interpretatio *neerlandica* textuum liturgicorum qui sequuntur, nempe:

1. Ordo Unctionis infirmorum eorumque pastoralis curae.
2. De institutione Lectorum et Acolythorum, de admissione inter candidatos ad Diaconatum et Presbyteratum, de sacro caelibatu amplectendo.¹
3. De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam.

¹ Decreta Sacrae Congregationis pro Cultu Divino diei 24 maii 1975 (Prot. n. 710/75 et 711/75), indicati in *Notitiae* 11 1975, p. 131, transmissa non fuerunt neque ad effectum deducta.

ITALIA

Decreta particularia:

Bononiensis, 30 oct. 1975 (Prot. CD 538/75): confirmatur textus Proprii Missarum et Liturgiae Horarum lingua *italica* exaratus.

Campaniensis, 31 oct. 1975 (Prot. CD 590/75): confirmatur textus *latinus* atque interpretatio *italica* Missae et Liturgiae Horarum Omnium Sanctorum quorum reliquiae in ecclesiis dioecesis asservantur.

Ilcinensis, 20 oct. 1975 (Prot. CD 524/75): confirmatur textus Proprii Missarum dioecesis lingua *italica* exaratus.

Salernitana, 31 oct. 1975 (Prot. CD 215/75): confirmatur textus *latinus* atque interpretatio *italica* Missae et Liturgiae Horarum S. Donati.

Sardiniae dioecesis, 20 sept. 1975 (Prot. CD 297/75): confirmatur textus *latinus* atque interpretatio *italica* Proprii Missarum et Liturgiae Horarum dioecesium Sardiniae.

Senensis, 20 oct. 1975 (Prot. CD 523/75): confirmatur textus Proprii Missarum lingua *italica* exaratus.

LETTONIA

Decreta generalia, 24 oct. 1975 (Prot. CD 548/75): confirmatur interpretatio *lettonica* Missalis Romani cui titulus: « Romas Mīšāle svēt-dienām un jēvērojamākām svētku dienām ».

MELITA

Decreta generalia, 28 oct. 1975 (Prot. CD 575/75): confirmatur textus Missae S. Ioannae Antidae Thouret lingua *melitensi* exaratus.

Decreta particularia, *Gaudisiensis*, 11 oct. 1975 (Prot. CD 425/75): confirmatur textus Missae B. Mariae Virginis v.d. « Ta' Pinu », lingua *latina* et *melitensi* exaratus.

SLOVENIA

Decreta generalia, 21 oct. 1975 (Prot. CD 377/75): confirmatur interpretatio *slovena* Ordinis Paenitentiae.

II. CONFIRMATIO TEXTUUM PROPRIORUM RELIGIOSORUM

Canonici Regulares Ordinis S. Crucis, 31 oct. 1975 (Prot. CD 480/75): confirmatur textus *latinus* Liturgiae Horarum Ordinis.

Ordo S. Benedicti, 18 oct. 1975 (Prot. CD 469/75): confirmatur textus *latinus* Lectionarii monastici Liturgiae Horarum (pro temporibus Adventus, Nativitatis, Quadragesimae et Paschae).

Die 18 oct. 1975 (Prot. CD 512/75): confirmatur interpretatio *anglica* Proprii Missarum.

Ordo Cisterciensium Reformatorum seu Strictioris Observantiae, 16 sept. 1975 (Prot. CD 83/75): confirmatur textus *latinus* orationum atque indicationes pro lectionibus Missarum propriarum Ordinis.

Ordo Fratrum Praedicatorum, 23 sept. 1975 (Prot. CD 168/75): confirmatur textus *latinus* Missae S. Ioannis Macias.

Ordo Fratrum Minorum Conventualium, 24 et 28 oct. 1975 (Prot. CD 371/75; CD 566/75): confirmatur textus *latinus* atque interpretationes *anglica*, *germanica* et *italica* Proprii Missae B. Mariae a Corde Divino.

Familiae Franciscales Regionum linguae Germanicae, 11 augusti 1975 (Prot. CD 13/75): confirmatur interpretatio *germanica* Missalis pro Familiis Franciscalibus Regionum linguae Germanicae.

Ordo Fratrum Discalceatorum B. Mariae V. de Monte Carmelo, 6 oct. 1975 (Prot. CD 383/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *latina* exaratus.

Ordo Sanctissimae Trinitatis, 18 et 27 oct. 1975 (Prot. CD 172/75; CD 400/75): confirmatur textus *latinus* Proprii Missarum et Liturgiae Horarum Ordinis, necnon Missae B. Vincentii Grossi.

Ordo Hospitalarius S. Ioannis a Deo, 6 sept. 1975 (Prot. CD 201/75): confirmatur interpretatio *italica* Proprii Missarum et Liturgiae Horarum Ordinis.

Congregatio Filiorum a Caritate, 18 sept. 1975 (Prot. CD 254/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *italica* exaratus.

Congregatio Missionis, 6 augusti 1975 (Prot. CD 38/75; CD 39/75): confirmatur textus *gallicus* Proprii Liturgiae Horarum atque textus *latinus*, *italicus* et *anglicus* Missae S. Elisabeth Annae Bayley Seton, et textus *latinus* et *italicus* Missae S. Iustini de Jacobis.

- Congregatio Missionariorum Oblatorum B.V.M. Immaculatae**, 8 oct. 1975 (Prot. CD 220/75): confirmatur textus *latinus* Missae B. Caroli Ioseph Eugenii de Mazenod.
- Congregatio Passionis Iesu Christi**, 8 sept. et 11 oct. 1975 (Prot. CD 202/75 et CD 255/75): confirmatur textus *latinus* Proprii Liturgiae Horarum ad usum Basilicae SS. Ioannis et Pauli de Urbe et textus *latinus* Proprii Liturgiae Horarum Congregationis.
- Societas Iesu**, 13 oct. 1975 (Prot. CD 330/75): confirmatur textus *latinus* Missae B. Ioseph Moscati.
- Congregatio a SS. Stigmatibus D.N.I.C.**, 24 oct. 1975 (Prot. CD 375/75): confirmatur textus *latinus* Missae B. Gasparis Bertoni.
- «**Agustinas Descalzas de S. Juan de Ribera**», 18 sept. 1975 (Prot. CD 237/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *hispanica* exaratus.
- «**Ancelle della Carità**», 28 oct. 1975 (Prot. CD 529/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *italica* exaratus.
- «**Foederation der Deutschen Klarissen**», 13 augusti 1975 (Prot. CD 20/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *germanica* exaratus.
- «**Barmherzige Schwestern vom Hl. Borromäus**», 18 oct. 1975 (Prot. CD 339/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *germanica* exaratus.
- «**Barmherzige Schwestern vom Hl. Vinzenz von Paul**», 28 oct. 1975 (Prot. CD 448/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *germanica* exaratus.
- Congregatio Filiarum Divini Zeli**, 17 oct. 1975 (Prot. CD 492/75): confirmatur textus Liturgiae Horarum SS.mi Nominis Iesu lingua *italica* exaratus.
- «**Hermanas Terciarias Franciscanas de los Sagrados Corazones de Jesús y María**», 16 oct. 1975 (Prot. CD 328/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *hispanica* exaratus.
- «**Misioneras Eucarísticas de Nazaret**», 25 sept. 1975 (Prot. CD 326/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *hispanica* exaratus.
- Parvae Ancillae a S. Corde Iesu pro Infirmis Pauperibus**, 11 et 20 oct. 1975 (Prot. CD 308/75; CD 493/75): confirmatur textus *latinus* et *italicus* Missae B. Ioannae F. a Visitatione S. Mariae seu Annae Michelotti.

- « **Religiose della SS.ma Croce e Passione di N.S.G.C.** », 9 oct. 1975 (Prot. CD 353/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *italica* exaratus.
- « **Istituto Suore del Sacro Cuore di Ragusa** », 14 oct. 1975 (Prot. CD 403/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *italica* exaratus.
- « **Sorelle Minime della Carità di Maria Addolorata** », 20 oct. 1975 (Prot. CD 475/75): confirmatur Ordo Professionis Religiosae proprius lingua *italica* exaratus.

II. DE SACRA COMMUNIONE IN MANU FIDELIUM DISTRIBUENDA

(Cf. Instr. *Memoriale Domini*, 29 maii 1969 et adnexas epistolas ad Praesides Conferentiarum Episcopaliū: A.A.S. 61, 1969, pp. 541-547; *Notitiae* 5, 1969, pp. 347-355).

Australia, 26 sept. 1975 (Prot. CD 336/75).

IV. PATRONI CONFIRMATIO

- Castellanetensis**, 19 augusti 1975 (Prot. CD 111/75): confirmatur electio B. Mariae V. sub titulo Matris Gratiarum apud Deum Patronae loci v.d. « Palagianello ».
- Sancta Rosa in Argentina**, 5 nov. 1975 (Prot. CD 578/75): confirmatur electio S. Rosae Limanae apud Deum Patronae Ministrorum Publicae Securitatis Provinciae v. d. « La Pampa ».

V. MISSAE VOTIVAE IN SANCTUARIIS

Conceditur *ad quinquennium* ut singulis per annum diebus Missa votiva celebrari possit, sed *tantum* pro peregrinis sacerdotibus, aut quoties ipsa petita Missa votiva in peregrinantium favorem dicatur, *dummodo* non occurrat dies liturgicus in nn. 1-4 tabulae praecedentiae inscriptus (cf. « Normae universales de anno liturgico et de calendario », n. 59, I).

- Aquinatensis, Sorana et Pontiscurvi**, 28 oct. 1975 (Prot. CD 554/75): Missa votiva Immaculati Cordis B. Mariae Virginis in Sanctuario v. d. « Beata Maria Vergine di Canneto » in loco « Settefrati ».
- Gaudiensis**, 11 oct. 1975 (Prot. CD 425/75): Missa propria B. Mariae Virginis in Sanctuario B.M.V. v. d. « Ta' Pinu ».

Ordo Fratrum Minorum, 22 oct. 1975 (Prot. CD 491/75): Missa votiva SS. Stigmatum S. Francisci Assisiensis in Sanctuario Sacri Montis Alverniae, dioecesis Arretinae.

VI. RITUS PARTICULARES

Mediolanensis, 1 sept. 1975 (Prot. CD 191/75): confirmantur Preces Eucharisticae ritus Ambrosiani, feria V in Coena Domini et in Vigilia Paschali adhibendae, lingua *latina* exaratae.

VII. CALENDARIA PARTICULARIA

Dioeceses

Bononiensis, 30 oct. 1975 (Prot. CD 538/75).

Cecoslovachiae dioeceses, 15 oct. 1975 (Prot. CD 488/75).

Hildesiensis, 2 sept. 1975 (Prot. CD 198/75): conceditur ut celebratio S. Oliverii Plunkett inseratur in Calendarium dioecesis, die 10 iulii quotannis peragenda.

Ilcinensis, 20 oct. 1975 (Prot. CD 524/75).

Lucensis in Hispania, 20 oct. 1975 (Prot. CD 332).

Lugdunensis, 7 augusti 1975 (Prot. CD 36/75).

Papiensis, 13 sept. 1975 (Prot. CD 266/75): conceditur ut in ecclesia paroeciali S. Francisci Assisiensis die 19 mensis sept. quotannis celebrari possit Missa B. Mariae Virginis a La Salette.

Peruviae dioeceses, 15 oct. 1975 (Prot. CD 230/75): conceditur ut in VII Regione Pastoralis Peruviae festum exaltationis S. Crucis die 3 maii celebrari possit, loco diei 14 septembris, festo Apostolorum Philippi et Iacobi ad diem 4 maii translato.

Remensis, 18 augusti 1975 (Prot. CD 97/75).

Sardiniae dioeceses, 20 sept. 1975 (Prot. CD 297/75).

Senensis, 20 oct. 1975 (Prot. CD 523/75).

Trecensis, 16 sept. 1975 (Prot. CD 82/75).

Familiae religiosae

Congregatio Casinensis, O.S.B., 4 nov. 1975 (Prot. CD 474/75): confirmatur Calendarium proprium totius Congregationis necnon Calendaria propria singulorum Monasteriorum.

Congregatio Passionis Iesu Christi, 10 oct. 1975 (Prot. CD 204/75): statuitur ut celebratio S. Gemmae Galgani ab omnibus qui eam colunt, die 16 maii peragatur.

Societas Mariae, 2 sept. 1975 (Prot. CD 194/75).

Moniales S. Benedicti (Abbaye Saint-Louis du Temple, Limon, Igny), 18 augusti 1975 (Prot. CD 87/75).

VIII. DECRETA VARIA

Bononiensis, 3 nov. 1975 (Prot. CD 514/75): conceditur ut nova ecclesia paroecialis, in loco v. d. « Cavazzona », aedificanda, Deo dicari valeat in honorem B. Cleliae Barbieri.

Fuldensis, 22 oct. 1975 (Prot. 395/75): conceditur ut Episcopus dioecesanus presbyteros delegare possit ad benedictionem nolarum in usum ecclesiarum intra fines dioecesis peragendam, donec aliter de hac re ab Apostolica Sede sit provisum.

Placentina in Hispania, 4 sept. 1975 (Prot. CD 214/75): conceditur Vicario Capitulari facultas consecrandi altaria immobilia iuxta ritum, qui invenitur in Pontificali Romano.

Onubensis, 10 oct. 1975 (Prot. CD 381/75): conceditur ut nova ecclesia Paroecialis in civitate v. d. « Ayamonte » aedificanda, Deo dicari valeat in honorem B. Vincentii a S. Ioseph Ramirez.

Congregatio Solesmensis, O.S.B., 2 sept. 1975 (Prot. CD 211/75): conceditur ut Abbas S. Annae de Villa Conani dedicationem novae ecclesiae abbatialis peragere valeat.

Ordo Cisterciensium Reformatum seu Strictioris Observantiae, 11 augusti 1975 (Prot. CD 57/75): conceditur ut in dedicatione ecclesiae Monasterii B. Mariae V. de Spiritu Sancto, in Civitatibus Foederatis Americae Septentrionalis, adhiberi valeat « ad interim » ritus dedicationis ecclesiae, cui titulus: « Rite of dedication of a church, provisional form 1973 ».

* * *

1. Conceditur ut in dedicatione ecclesiae adhiberi valeat « ad interim » ritus instauratus pro manuscripto editus, cui titulus « Ordo Dedicationis Ecclesiae »:

S. Caroli Ancudiae, 1 oct. 1975 (Prot. CD 368/75): in dedicatione ecclesiae cathedralis.

Petriculana, 19 augusti 1975 (Prot. CD 110/75): in dedicatione ecclesiae cathedralis.

Placentina, 6 sept. 1975 (Prot. CD 225/75): in dedicatione novae ecclesiae paroecialis.

Florentina, 1 sept. 1975 (Prot. CD 190/75): in dedicatione duarum ecclesiarum archidioecesis.

Cabanatuanensis, 10 oct. 1975 (Prot. CD 415/75): in dedicatione ecclesiae cathedralis.

2. *Conceditur ut celebrationes liturgicae in honorem novi Beati vel Santi peragi valeant, sive Romae sive aliis in locis, iuxta « Normae de celebrationibus quae in honorem alicuius Sancti vel Beati congruo tempore post Canonizationem vel Beatificationem peragi solent »:*

Pro Canonizatione:

Oliverii Plunkett, 30 sept. 1975 (Prot. CD 355/75).

Ioannis Macias, 23 sept. 1975 (Prot. CD 320/75).

Pro Beatificatione:

Ezechielis Moreno y Diaz, 23 oct. 1975 (Prot. CD 540/75).

Vincentii Grossi, 23 oct. 1975 (Prot. CD 544/75).

Mariae Droste zu Vischering a Corde Divino, 2 oct. 1975 (Prot. CD 372/75).

Ioseph Moscati, 13 oct. 1975 (Prot. CD 472/75).

Gasparis Bertoni, 2 oct. 1975 (Prot. CD 376/75).

Eugenii de Mazenod, 30 sept. 1975 (Prot. CD 220/75).

Arnoldi Janssen et Ioseph Freinademetz, 9 oct. 1975 (Prot. CD 401/75).

Ioannae Franciscae Michelotti a Visitatione S. Mariae, 13 oct. 1975 (Prot. CD 473/75).

Comunicato
sulla Messa vespertina del 1° novembre 1975¹

Domenica prossima, per la prima volta sarà applicata la norma che prevede la celebrazione della Commemorazione dei fedeli defunti in domenica (cf. «Missale Romanum», p. 635). E ciò in conformità a quanto prescrive la Costituzione Conciliare sulla sacra Liturgia: «La Liturgia dei defunti esprima in maniera più chiara il carattere pasquale della morte cristiana».

Da varie parti si domanda quale Messa debba essere celebrata la sera del 1° novembre.

Come è già stato pubblicato, a suo tempo, in «Notitiae» 10 (1964), pp. 222-223, in caso di concorrenza tra due giorni di precetto, la Messa vespertina è quella del giorno liturgico di grado superiore. Perciò in questo caso, la Messa celebrata il 1° novembre sera sarà della solennità di Tutti i Santi (cf. «Tabula dierum liturgicorum», 1, 3: «Missale Romanum», p. 110).

JAMES ROBERT Card. KNOK

Prefetto

✠ A. INNOCENTI

Arcivescovo tit. di Eclamo

Segretario

**De die proprio celebrationis Sanctorum vel Beatorum qui
durante Anno Sancto 1975 Beatificati vel Canonizati sunt.**

BEATI

1. Maria Eugenia Milleret de Brou
10 martii
2. Caesar de Bus
15 aprilis
3. Carolus Steeb
15 decembris
4. Carolus Joseph Eugenius
de Mazenod
21 maii
5. Arnoldus Janssen
15 ianuarii
6. Ioseph Freinademetz
28 ianuarii
7. Maria Teresia Ledóchowska
6 iulii
8. Ezechiel Moreno Diaz
19 augusti
9. Gaspar Bertoni
12 iunii
10. Vincentius Grossi
7 novembris

11. Ioanna Francisca Michelotti
1 februarii
12. Maria Droste zu Vischering
8 iunii
13. Ioseph Moscati
12 aprilis

SANCTI

1. Ioannes Baptista a Conceptione
14 februarii
2. Vincentia Maria Lopes y Vicuña
26 decembris
3. Elisabeth Anna Bayley Seton
4 ianuarii
4. Ioannes Macias
16 septembris
5. Oliverius Plunkett
1 iulii
6. Iustinus de Jacobis
31 iulii

¹ *L'Osservatore Romano*, 29 ottobre 1975

MESSE A TEMA

È un'altra «stortura» nella meravigliosa rinascita liturgica contemporanea.

1. Le origini di questa corrente precedettero il Concilio, ma questo ne accentuò il ritmo. Mentre gli operai della riforma stavano tenacemente lavorando, alcuni impazienti qua e là... fecero da sé!

In una regione, il Segretario della Commissione liturgica, ebbe la «luminosa» idea di comporre una serie di Messe a tema per tutte le domeniche, polarizzando attorno al soggetto scelto, letture, canti e formule eucologiche. Ecco qualche titolo: «Festa della libertà», «dacci oggi il nostro cibo quotidiano», «la ricchezza e i poveri in mezzo a noi», «responsabilità dell'autorità», «unità tra i fedeli», «speciale per quelli che vivono nel matrimonio». Il carattere orizzontale di questa liturgia appare già dai titoli, ma diventa evidente se si esaminano i testi non sempre scelti felicemente e cuciti insieme in modo arbitrario. Il manufatto è del 1969. Appena dopo uscì il «Messale Romano». Oggi anche in quella comunità ecclesiale, nonostante il terreno minato da preconcetti e da iniziative corrosive, sta avviandosi, con altri uomini, più preparati e più rispettosi del popolo di Dio, ad un normale inserimento nell'alone di fede e di carità della Chiesa universale.

2. Ma perché si è contrari alle Messe a tema?

a) Perché non rispettano il corso liturgico tradizionale — sapienza di secoli — della storia della salvezza, che attorno al mistero di Cristo, si snoda nell'anno liturgico. L'abuso o anche solo la moltiplicazione di messe tematiche, sarebbe la distruzione dell'anno liturgico.

b) Perché nei formulari, nelle letture, nei canti numerosi e vari stabiliti dalla Liturgia rinnovata c'è una ricchezza tale di dottrina, di ascetica, di motivi pastorali da superare tutti i «predicabili» di questo mondo.

E, prima cosa: si sono mai letti i «praenotanda generalia» del lezionario della Messa, dove sono ampiamente esposti i principi, le norme, i criteri usati nella scelta e nell'ordinamento delle letture? È conosciuta la facoltà che ha il sacerdote celebrante di scegliere l'uno o l'altro testo per particolari circostanze? Qual è lo scopo a cui mira veramente il lezionario?

Se i sacerdoti conoscessero tutto quello che mette in mano la Chiesa, cadrebbe ipso facto la maggior parte delle velleità di fare del nuovo.

c) *Perché la Messa a tema è il più delle volte una forma di imposizione alla Comunità. Il sacerdote impone le sue scelte, le sue opinioni, i suoi gusti, e questo in nome della pastorale.*

3. Ma in circostanze particolari (matrimoni, battesimi, inaugurazione di scuole, giornate ecumeniche, per i lebbrosi, i militari, la carità, le vocazioni, per la festa del papà, della mamma, per la giornata del turismo, la giornata missionaria, la Messa missionaria mensile, l'ecologia cristiana, la festa della... superiora, ecc.) non si potrebbe fabbricare una Messa apposta, selezionando i testi esistenti nel Messale e nel lezionario?

I casi citati, o quelli possibili, sono molto diversi l'uno dall'altro. Per alcuni le rubriche già prevedono la possibilità di sostituire qualche formula della Messa del giorno con altra, scelta nel rispettivo libro liturgico. E in questo caso sia libero il sacerdote di usare questa possibilità. Effettivamente qualche volta può capitare che l'una o l'altra sia meno adatta. Ma per altri casi — come l'ultimo elencato — questa possibilità non esiste, e, farlo, sarebbe agire arbitrariamente.

«Fabbricare» tutta la Messa o la maggior parte di essa, rientra in una autentica «stortura», frutto di incomprendione e talvolta di impreparazione.

4. E non sarebbe più semplice in certe circostanze «creare» liberamente dei testi adatti?

Neppure per sogno.

È la più dolorosa ferita che si può fare alla liturgia, e una ingiustizia contro il popolo di Dio, che ha diritto di partecipare alla preghiera autentica della Chiesa e non a quella inventata secondo le propensioni e il sentimento personale di alcuni.

Qualcuno ha scritto recentemente che anche altri, fuori degli organismi gerarchici della Chiesa, sanno fare ottimi testi liturgici.

Nessuno lo nega: ma la liturgia, come la Chiesa, è gerarchica, ed è espressione della fede della Chiesa, non del singolo: essa è stata regolata da una Costituzione liturgica, emanata da un Concilio, sottoscritta da tutti i Vescovi. A quella Costituzione tutti devono attenersi, se non si vuol corrodere il fondamento stesso della Chiesa, e perciò della fede. Ora alla Santa Sede per la Chiesa universale, e ai Vescovi, in determinati limiti, la Costituzione rimette ogni regolamentazione della liturgia (cf. Cost. lit., n. 22). Non ai privati.

Ma forse bisognerebbe anche — con un velo di umiltà — guardarsi dalle facili illusioni. Chiunque si metta a «creare» è convinto di fare dei capolavori, naturalmente. Ma è poi vero?

In un paese prolifico in liturgia c'è stata, un tempo, la mania di comporre formulari nuovi per il rito del matrimonio. Non c'era sposa-lizio che non avesse il proprio rito. Ma che cos'era in realtà? Nient'altro che il rito della Chiesa tagliuzzato, bistrattato, ricucito, martoriato. I pochi «pezzi» nuovi, spesso sono di un piattismo da far paura. In un modello che abbiamo sott'occhio, in otto righe la parola «amore» viene ripetuta sei volte; il nome degli sposi torna in proprio o in surrogato (vezzeggiativo, diminutivo) in tutte le formule, compresa la preghiera eucaristica, naturalmente. E poi inesattezze, errori, superficialità, sentimentalismi. Di sacro c'è poco o niente.

Il tutto per lo più ciclostilato o stampato alla macchia in modo orrendo. Povera liturgia!

5. Quale Messa, dunque?

Quella del giorno: della domenica, della festa, delle ferie, del santo, del rito o all'occorrenza, per varie circostanze o votive. Ma utilizzando a dovere i testi, inquadrandoli nel contesto storico ed esegetico, e calandoli nella realtà esistenziale, per trarne motivo di riferimento soprannaturale e umano.

Il male del nostro tempo è la superficialità.

Non sappiamo più pensare, meditare, contemplare. Vorremmo tutto pronto, come i cibi in scatola, per l'uso immediato.

La liturgia rinnovata vuole essere meditata, approfondita, assimilata, perché riveli tutta la sua ricchezza. Supera l'amara cortecchia, direbbe s. Girolamo, e troverai il midollo saporoso.

Si sfruttino, invece, altre parti della Messa per gli interventi personali: la preghiera universale, l'omelia, e, qualche canto.

Questi elementi sono ancora in parte inesplorati: una bella preghiera universale, con intenzioni ben formulate, ben dette, circostanziate, un'omelia approfondita, che sfrutti i testi (tutti i testi) liturgici, anche il salmo responsoriale e le orazioni, e li attualizzi senza mortificarli, quanto sarebbero efficaci e come, restando al proprio posto, sarebbero capaci di dare completezza e lirismo alla celebrazione!

L'affanno per inventare, «fabbricare», «creare», spesso è solo una smania di novità: formule e testi li ha fatti la Chiesa Madre, e in forma eccellente.

Ci sia piuttosto l'impegno per creare una celebrazione degna, invitante, affascinante: è quello che si aspetta il popolo di Dio.

LIBRI LITURGICI PARTICULARES

Rituale per la memoria dei fratelli defunti. Libri Liturgici OSM 5; Edizione tipica. Roma 1975, pp. 146.

È un altro prezioso volumetto, che si affianca agli altri, curati dalla dinamica e intelligente Commissione liturgica dei Servi di Maria, diretta dal P. Ignacio Calabuig. Nei volumi precedenti sono stati pubblicati i testi propri del Messale; il Lezionario; la Professione religiosa e una collezione di testi per la benedizione della mensa.

Questo nuovo libro liturgico dell'Ordine, si rivolge ad un momento che tocca profondamente la vita di fede e di comunione fraterna e risponde al desiderio di adattare il ricordo dei propri confratelli defunti e di coloro che sono stati particolarmente vicini alla comunità religiosa (parenti, amici, benefattori), alla liturgia rinnovata. Questo volume offre materiale e suggerimenti utilissimi.

Esso si divide in tre grandi sezioni: per la morte di un fratello; per il ricordo quotidiano dei defunti, per la loro Commemorazione annuale. In appendice è posta una serie di testi biblici e di formulari per le intercessioni, con un titolo che ne indica il contenuto: «in te sperando morì», «ritorno alla casa del Padre», «rivestito di luce gloriosa», ecc; e una nutrita collezione di canti: alcuni (*Subvenite, sancti Dei; In paradisum; Chorus angelorum; Ego sum resurrectio*) in latino e in italiano, altri solo in italiano. Anche in questo, il volume è esemplare e offre un contributo alla pastorale liturgica.

Per il giorno della morte o della sepoltura, oltre a due schemi di veglie, vi sono testi per il rito della «valedictio», adattati alla situazione religiosa o sacerdotale del defunto. È una necessità sentita, alla quale l'*Ordo exsequiarum* non ha provveduto. Per le comunità che hanno il ricordo quotidiano dei defunti sono proposti due schemi con sette formulari ciascuno, così strutturati: *prima forma*: salmo con antifona, silenzio, orazione; *seconda forma*: lettura, responsorio, silenzio, orazione.

Alla ricchezza di proposte, di contenuto e di stile, si accompagna la ormai nota eleganza dei libri liturgici OSM.

Index voluminis XI (1975)

I. Acta Summi Pontificis

« Constans nobis studium ». Constitutio Apostolica Summi Pontificis Pauli VI qua Sacris Congregationibus de disciplina Sacramentorum et pro Cultu Divino suppressis nova inde erigitur Sacra Congregatio Sacramentis divinoque cultui moderandis	209
Epistola ad Congregationem Solesmensem Ordinis Sancti Benedicti	170

Ex allocutionibus

« Alleluia », grido pasquale	97
Devozione, gratitudine, gioia nel sacramento della riconciliazione	66
Il linguaggio dei simboli: la luce	33
La Liturgia prima fonte del rinnovamento della vita cristiana . .	217
L'attesa dello Spirito Santo.	133
La preghiera	172
L'olivo, simbolo della pace di Cristo	97
L'Unzione degli infermi	257
Quaresima, primavera spirituale	35
Solennità di Tutti i Santi	289
The Bread of life	98
<i>Sententiae breviores</i>	66, 122

II. Sancta Sedes

Secretaria Status

Vota Summi Pontificis circa Sacramentum Paenitentiae	220
--	-----

Sacra Congregatio pro Doctrina Fidei

Normae de libris liturgicis edendis	99
---	----

Secretariatus ad christianorum unitatem fovendam

Liturgie chrétienne et liturgie juive	34
La collaboration œcuménique	223

Pontificia Commissio Decretis Concilii Vaticani II interpretandis

De diaconi facultatibus quoad sacramentalia et benedictiones . . .	36
<i>Commentarium</i>	36
De ministro Sacramenti Confirmationis	176

III. Sacra Congregatio pro Cultu Divino

Preces eucharisticae pro Missis cum pueris et de reconciliatione	4
Praenotanda	7
Epistola Card. I. Lercaro	6
De editione typica altera Missalis Romani et Gradualis simplicis	290
Decretum de editione typica altera Gradualis simplicis	292
Praenotanda	293
Decretum de editione typica altera Missalis Romani	297
Variationes Missalis Romani:	
I. Ad Institutionem generalem	298
II. Ad normas de Anno liturgico et de Calendario	309
III. Ad textus Missalis	310
Textus novi:	
I. Pro electione seu inscriptione nominis	315
II. In benedictione abbatis et abbatissae	316
III. In XXV vel L anniversario Professionis religiosae	317
IV. In Dedicatione ecclesiae	318
V. In Dedicatione altaris	321
VI. Missae pro variis circumstantiis	323
Missae votivae	335
VII. Ritus ad deputandum ministrum sacrae Communionis ad actum distribuendae	337
Decretum quo Missale Ambrosianum confirmatur	45
De formulis melodiis musicis ditandis in editionibus vulgaribus	
Missalis Romani	129
Labores coetuum a studiis: De Caereimoniali Episcoporum	140
Sic decies, sic vicies	3
Aberrazioni	169

Summarium Decretorum:

I. Confirmatio deliberationum Conferentiarum Episcopaliū circa interpretationes populares	101-110; 226-234
II. Confirmatio textuum Propriorum Religiosorum	13-15; 134-136; 234-237
III. De sacra Communione in manu fidelium distribuenda	40, 237, 345
IV. Patroni confirmatio	40, 136, 237
V. Incoronationes	40, 136, 237
VI. Concessio tituli Basilicae Minoris	41, 136, 237
VII. Missae votivae in sanctuariis	41, 137, 238

VIII. Calendariorum propriorum confirmatio . . .	42, 138, 238
IX. Ritus et celebrationes particulares . . .	43, 238
X. Varia . . .	43, 139, 240, 347

In nostra familia

Adunationes coetuum a studiis . . .	168
In memoriam P. A. J. Jungmann . . .	46
In memoriam Can. R. Pilkington . . .	67
In memoriam Card. A. Tabera . . .	175
Gratias, Exc.me Bugnini! . . .	216
In pace cum sanctis (Mons. M. Righetti) . . .	215
Visitationes . . .	21, 168
Varia: 21 (Alberti, Rotelle), 44 (Ablewicz), 168 (Amore, Stano), 211 (Hurley).	

IV. S. Congregatio pro Sacramentis et Cultu Divino

« Constans nobis ». Constitutio Apostolica Summi Pontificis Pauli VI qua nova Congregatio erigitur . . .	209
Compositio novae Congregationis . . .	212
Vota Summi Pontificis . . .	212
La nuova Congregazione per i Sacramenti e il Culto Divino . . .	213
Membra Congregationis . . .	259
Comunicato sulla Messa vespertina del 1° novembre 1975. . .	349

Summarium Decretorum:

I. Confirmatio Deliberationum Conferentiarum Episcopaliū circa interpretationes populares . . .	338-342
II. Confirmatio textuum Propriorum Religiosorum. . .	343-345
III. De sacra Communionē in manu fidelium distribuenda . . .	345
IV. Patroni confirmatio . . .	345
V. Missae votivae in sanctuariis . . .	345
VI. Ritus particulares . . .	346
VII. Calendaria particularia . . .	346
VIII. Decreta varia . . .	347

V. Conferentiae Episcopales

Regiones linguae arabicae (CELRA) 339; Regiones linguae gallicae 340; Regiones linguae germanicae 107, 230.

AFRICA

Aethiopia 101; Africa Meridionalis 101, 227, 338; Ghana 101; Malia 40, 227; Mozambicum 102; Tanzania 338; Zambia 44, 240.

AMERICA

Argentina 102, 338; Bolivia 228; Brasilia 102, 136, 228; Canadia 228; Chilia 102, 228; Civitates Foederatae Americae Septentrionalis 103, 228, 338; Columbia 103; Dominicana Respublica 238; Haitia 103; Peruvia 103, 136, 237, 339, 346; Venetiola 103.

ASIA

Birmaniam 229; Corea 104; India 43, 104, 229; Indonesia 43, 104, 229, 339; Laos-Respublica Khmer 44; Malaysia 339; Pakistania 339; Patriarchatus latinus Hierosolymitanus 105, 138; Philippinae Insulae 104, 341; Sri Lanka 240; Vietnamensis Respublica 105.

EUROPA

Anglia et Cambria 105, 229; Austria 106, 230; Belgium 42, 106, 230, 341; Cecoslovachia 106, 230, 340, 346; Gallia 107; Helvetia 107, 231; Hibernia 341; Hispania 107; Hollandia 108, 231, 341; Hungaria 231; Islanda 232; Italia 108, 232; Iugoslavia 108; Lettonia 342; Lusitania 233, 237; Luxemburgum 109; Melita 233, 342; Norvegia 109; Polonia 42, 109; Scotia 109, 136; Slovachia 43, 340; Slovenia 233, 342.

OCEANIA

Australia 109, 233, 345; Nova Guinea 110; Nova Zelandia 110, 234; Pacifici Conferentia Episcopalis 110, 234.

VI. Dioeceses et Regiones

Abulensis 138; Aemiliana et Flaminia Regio in Italia 232, 237, 238; Albanensis 108; Aquinatensis, Sorana et Pontiscurvi 138, 345; Aquisgranensis 138; Arretina 138; Argentoratensis 230; Asculana in Piceno 137; Barrancabermeiensis 237; Basileensis 341; Bauxanensis-Brixinensis 232; «Bengali» regio linguae 104; Beogradensis 138; Berolinensis 44; Bononiensis 238, 342, 346, 347; Cabanatuanensis 348; Calaguritana-Calceatensis-Logronensis 107, 138; Campaniensis 138, 342; Campiensis 41;

Campitemplensis 340; Castellanetensis 138, 345; Chulucanensis 40; Coloniensis 41, 43; Compostellana 137; Cortonensis 232, 238; Cracoviensis 137; Cuiubensis 136; Culiacanensis 41; Cuneensis 108, 138; Curiensis 341; Derthonensis 108, 138; Diacovensius seu Bosnensis et Sirmiensis 138; Faventina 108, 138, 233; Florentina 239, 348; Friburgensis 44; Fuldensis 347; Gaudisiensis 136, 342, 345; Gnesnensis 40; Graecensis-Seccoviensis 340; Grossetana et Abbatia SS. Vincentii et Anastasii ad aquas salvas in Tuscia 239; Gulielmopolitana 136; Gurcensis 340; Hafnia 43; Hildesiensis 44, 341, 346; «Hindi» regio linguae 104; Ibarrensis 136; Ilcinensis 342, 346; Katowicensis 136; Kaunensis 41; Lausannensis-Genevensis et Friburgensis 341; Liciensis 340; Lucensis in Hispania 341, 346; Lugdunensis 340, 346; Lunensis 42; Magdeburgensis 42; Maioricensis 107, 138; Malacitana 108; Manilensis 40; Mariborensis 41; Mariliensis 237; Massana-Populonensis 237, 239; Mediolanensis 45, 238, 346; Melburgen-sis 41; Misnensis 44; Moguntina 240; Mutinensis-Nonantulana 108, 138; Ndolaensis 240; Nitriensis 240; «Nzema» regio linguae 227; Nzereko-reensis 44; Oenipontana 340; Onubensis 347; Ovetensis 240; Papiensis 346; Petriculana 348; Pisciensis 41; Placentina 348; Placentina in Hispania 347; Plocensis 40, 41; Portus Magnus 139; Puteolana 239; Remensis 341, 346; Romae, Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum 233, 239; Romae, Pontificium Collegium Hibernicum 233; Romana 237; Rottenburgensis 238; Rubensis et Bituntina 136; Salernitana 108, 138, 343; Salisburgensis 340; S. Rosa in Argentina 345; S. Carolus Ancudiae 347; S. Gallus 341; S. Hippolytus 340; «Santali» regio linguae 339; Santanderiensis 41; Sardinia 342, 346; Sedunensis 341; Senensis 342, 346; Sideropolitana 340; Subotiana 43; Tacuarembiana 136; Tarentina 42; Tarraconensis regio 231; Taubateensis 137; Thessalonicensis 136; Tridentina 41; «Tulu» regio linguae 104; Tuscia regio 138, 232; Tusculana 137; Tuxpaniensis 237; Valentina 42; Varsaviensis 40; Vashingto-nensis 44; Veronensis 139; Vicariatus Castrensis in Italia 108; Victoriensis 231, 239; Victoriensis Venetorum 137; Vindobonensis 340; Virodunensis 239; Volaterrana 108, 138.

VII. Familiae Religiosae

Religiosi

Abbatia B. Mariae V. de Wiciaco OSB 239; Abbatia Dominae nostrae et S. Petri de Faremoutiers OSB 239; Abbatia S. Pauli de Wiciaco OSB 239; Canonici Regulares Ordinis S. Crucis 344; Confoederatio Canonico-rum Regularium S. Augustini 13; Confoederatio Oratorii S. Philippi

Nerii 14; Congregatio Americana Casiniensis OSB 13, 43; Congregatio a Stigmatibus SNIC 344; Congregatio Augustinianorum ab Assumptione 231; Congregatio Casinensis OSB 346; Congregatio Clericorum Regularium Marianorum 42; Congregatio Filiorum a Caritate 343; Congregatio Helvetica OSB 234; Congregatio Iesu et Mariae 235; Congregatio Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis BMV 134; Congregatio Missionariorum Oblatorum BVM Immaculatae 344; Congregatio Missionariorum Pretiosissimi Sanguinis 13, 134; Congregatio Missionariorum SS. Cordis Iesu 42, 138; Congregatio Missionis 14, 134, 235, 343; Congregatio Patrum Doctrinae Christianae 135, 139; Congregatio Passionis Iesu Christi 14, 41, 135, 344, 347; Congregatio Presbyterorum SS.mi Sacramenti 235, 239; Congregatio Sacerdotum a Sacro Corde Iesu 135, 139, 235; Congregatio S. Mariae Montis Oliveti OSB 134, 139; Congregatio SS.mi Redemptoris 235, 238, 239; Congregatio Solesmensis OSB 13, 139, 347; Congregatio Sublacensis OSB 134; Congregatio Vindesemensis-Victorina Canonico Regularium S. Augustini 42; Familiae Franciscanae in Civitatibus Foederatis Americae Septentrionalis 13, 42; Familiae Franciscanae in Italia 13; Familiae Franciscanae in Polonia 239; Familiae Franciscanae in Regionibus linguae germanicae 343; Institutum Missionum a Consolata 134, 139; Opus v. « Piccola Casa della Divina Provvidenza » a S. Ioseph B. Cottolengo 14; Ordo Augustinianorum Recollectorum 234, 239; Ordo Cisterciensium Reformatorum seu strictioris Observantiae 43, 343, 347; Ordo Clericorum Regularium a Somascha 239; Ordo Clericorum Regularium Ministrantium infirmis 13, 134; Ordo Fratrum B. Mariae V. de Monte Carmelo 13; Ordo Fratrum Discalceatorum B. Mariae V. de Monte Carmelo 13, 40, 134, 135, 343; Ordo Fratrum Minorum 41, 134, 137, 346; Ordo Fratrum Minorum Capuccinorum 40; Ordo Fratrum Minorum Conventualium 239, 343; Ordo Fratrum Praedicatorum 139, 343; Ordo Fratrum S. Augustini 42, 234; Ordo Hospitalarius S. Ioannis a Deo 235, 343; Ordo Sanctae Crucis 235; Ordo S. Benedicti 343; Ordo SS.mae Trinitatis 236, 343; Ordo Scholarum Piarum 135; Ordo Servorum BMV 235; Pia Unio v « Congregazione Servi dell'Eterna Sapienza » 14; Pontificium Institutum pro Missionibus Exteris 134, 139; Societas Apostolatus Catholici 137; Societas Iesu 14, 41, 135, 236, 238, 344; Societas Mariae 135, 236, 347; Societas Verbi Divini 236; Tertius Ordo Regularis S. Francisci 13.

Religiosae

Ancelle della Carità 344; Augustinas Descalzas de S. Juan de Ribera 344; Barmherzige Schwestern vom Hl. Borromäus 344; Barmherzige Schwestern vom Hl. Vinzenz von Paul 344; Benedictines de Notre-Dame du Calvaire 239; Congregatio Filiarum Divini zeli 344; Congregatio Fran-

ciscanarum BMV de Victoriis 135; Congregatio Sororum a Caritate 135; Congregatio Sororum Dominae nostrae a Caritate Boni Pastoris 42; Congregatio Sororum Dominae nostrae a Consolatione 236; Foederatio a S. Corde Mariae Monialium OSB 139; Foederatio gallica Sanctimonialium OSB ab Adoratione perpetua SS. Sacramenti 139; Foederation der Deutschen Klarissen 344; Franciscane Missionarie del Cuore Immacolato di Maria 236; Franciscanas Misioneras de la Madre del Divino Pastor 135; Hermanas Misioneras de Santa Teresita del Niño Jesús 236; Hermanas Terciarias Franciscanas de los Sagrados Corazones de Jesús y María 344; Hermanitas de los Ancianos Desamparados 15; Institutum saeculare « Filiación Cordimariana » 135; Istituto Figlie di Maria Ausiliatrice 236; Istituto Suore del Sacro Cuore di Ragusa 345; Misioneras de Jesús Sacerdote 240; Misioneras Eucarísticas de Nazaret 344; Missionarie del S. Cuore di Gesù 14; Monasterium S. Crucis OSB 239; Moniales S. Benedicti 347; Ordo a Visitatione 15, 237; Our Lady of the Genesee Abbey OCR 240; Parvae Ancillae a S. Corde Iesu pro Infirmis Pauperibus 344; Religiosae ab Assumptione 135; Religiosas de María Inmaculada Misioneras Claretianas 14; Religiose della SS.ma Croce e Passione di NSGC 345; Secundus Ordo Franciscalis seu Clarissae 139; Sisters of the Immaculate Heart of Mary of Nigeria 14; Societas Filiarum a S. Corde Iesu 135, 139; Sœurs de St. François d'Assise 14; Sorelle Minime della Carità di Maria Addolorata 345; Sorores a Caritate SS. B. Capitanio et V. Gerosa 42, 236; Sorores a Misericordia (Veronae) 236, 240.

VIII. Documenta

De titulo Basilicae Minoris	260
Roma. Norme liturgico-pastorali per la celebrazione del Battesimo e della Cresima nelle Basiliche Patriarcali	75

IX. Acta Episcoporum

Alger. De quelques anomalies dans les célébrations liturgiques . .	145
Anglia-Cambria. The new Roman Missal	143
Antilles. Resolutions passed by the Episcopal Conference	148
Canada. La vie liturgique dans les diocèses de l'Inter-Montréal .	243
Décision de l'Episcopat du Zaïre sur la célébration de la Nativité du Seigneur	19
De situatione liturgica in Brasilia	111
Gallia: Communiqué de l'Episcopat Français à propos du Missel	

Romain	16
Notificatio circa celebrationem Missae	112
<i>Commentarium</i>	114
Italia. Comunicato sulle Preghiere eucaristiche	241
USA. Guidelines for the publications of liturgical material	153

X. Commissiones liturgicae

Departamento de liturgia del CELAM. Reglamento interno	68
Constitution of ICEL	245
Regiones Linguae Gallicae. Reglement éditorial de l'Association Episcopale Liturgique pour les pays francophones (AELF)	182
Brasília. Relatorio sobre os ministerios litúrgicos exercidos por leigos	263
Chilia. Dificultades de la reforma litúrgica	269
CELAM. II. Encuentro de Liturgia y religiosidad popular	177

XI. Studia

Arte sacra e rinnovamento liturgico	186
Bilan liturgique (<i>B. Botte, OSB</i>)	88
Le fondement biblique de l'adaptation liturgique	24
Les psaumes de l'inventaire dans la liturgie des Heures (<i>Can. José Falcão</i>)	118

XII. Instauratio liturgica

Cantate al Signore un canto nuovo (<i>ab</i>)	161
Crisis de la liturgia (Bolivia)	54
Editiones librorum liturgicorum lingua germanica (<i>R. Kaczynski</i>)	191
Il culto dei Santi (<i>ab</i>)	83
« Iubilare Deo » (GP)	47
Revisione dei Calendari e Propri particolari per le diocesi del Pie- monte	57

XIII. Glossae

La danza nella liturgia	202
Messe a tema (<i>ab</i>)	350
« Myricae » (<i>ab</i>)	196

Salmo responsorial: recita o canto? (<i>ab</i>)	59
Tibi silentium laus! (<i>ab</i>)	278
Un Lectionnaire Oecumenique? (A. D.)	167
Vita comune e Liturgia (<i>ab</i>)	22

XIV. Documentorum explanatio

Ad Missale Romanum

Qui Missam celebraverunt possuntne sacram Communionem recipere in Missa conventuali vel communitatis?	123
Utrum in concelebratione Missae binatae stipendium percipi possit.	287
Estne spernenda consuetudo Missae cotidianae pro pueris?	125

Ad Ordines sacramentorum et benedictionum

Utrum necesse sit ut patrinus Confirmationis habeatur	61
Utrum professio religiosarum ab Episcopo vel a sacerdote qui cele- brationi eucharisticae praesidet recipi possit	62
Utrum liceat processio cum SS.mo Sacramento intra septa ecclesiae peragere	64
Quomodo peragendae sunt exequiae durante Triduo paschali	288

Ad Calendarium

Utrum anniversarium Dedicationis ecclesiae cathedralis celebrari pos- sit in dominica temporis « per annum »	61
Quae Missa celebranda est vespere diei 7 decembris 1975	288

XV. Celebrationes particulares

Novi Beati Caelites:

B. Maria Eugenia Milleret de Brou	274
B. Caesar de Bus	276
B. Carolus Steeb	276
Dies natalis Sanctorum vel Beatorum qui durante Anno Sancto Beatificati vel Canonizati sunt	349

XVI. Ex ephemeridibus

Foi chrétienne et démonologie	283
---	-----

XVII. Nuntia et chronica

Bureau européen de pastorale liturgique	29
Coetus Internationalis Ministrantium	96
Deuxième rencontre européenne des Secrétaires nationaux de Liturgie	249
Editio gallica Liturgiae Horarum	25
Editiones Missalis Romani linguis vernaculis:	
— anglica	127
— catalaunica	132
— germanica	132
— hispanica (Chilia et Mexicum)	206, 244
— neerlandica	206
Formula sacramentalis Confirmationis lingua anglica	172
Gallia. « Célébrer la Messe avec les enfants »	94
Hispania. Actividades realizadas en torno al nuevo ritual de la Penitencia	95
ICEL (International Commission on English in the Liturgy).	31
Il Convegno Ministranti italiani	29
La formation des organistes liturgiques en France	28
Nova periodica de re musica et liturgica	207
Publicationes praevisae pro anno 1975 (linguis hispanica et neerlandica)	56
Regiones linguae germanicae. Adunatio professorum in re liturgica	30
Southwark. Guidelines for parish liturgy Committees	30
The Association for Latin Liturgy	26
USA. Decision on the implementation of the rite of Penance	95

XVIII. Varia

About penitential service	82
Assistere o partecipare?	278
Circa instaurationem liturgicam	100, 110
Come ha visto un Pastore l'altare della Chiesa Nuova	208
De cantu « Agnus Dei »	205
Desiderata e Madagascaria	309
De signo pacis	226
E dioecesi Guarandensi (Ecuador)	152
E Paraquaria	282
La « Liturgia delle Ore » in italiano	15

Pastoral Mariana de Santuarios	74
Settant'anni di fedeltà	18
Storture	23, 39
« Versus populum »	118
The new rite of Mass	128

Bibliographica:

Das Kyriale Romanum (<i>F. Haberl</i>)	185
Deux volumes d'homélies (<i>A.-M. Reguet</i>)	219
Guillaume du Fay (<i>E. Dartus</i>)	190
In Cristo Gesù	166
La Messe, de S. Pie V à Paul VI (<i>G. M. Oury</i>)	259
Ordo Missae instauratus Concilii Vaticani II	262
Rituale per la memoria dei fratelli defunti (OSM)	353
Sussidi per il canto liturgico in Italia	126
Tables décennales de la Maison-Dieu	144

Imagines photographicae:

Aptatio presbyterii et altaris ecclesiae romanae « S. Maria in Valli- cella o Chiesa Nuova »	188
Presbyterium ecclesiae v.d. « St. Stanislaus church - Bay City (Mi- chigan) » ante et post restaurationem	188

LIBRERIA EDITRICE VATICANA

CITTÀ DEL VATICANO

c.c. post. 1/16722

Nuova traduzione ufficiale e definitiva della Conferenza Episcopale Italiana del

SACRAMENTO DEL MATRIMONIO

che sostituisce l'edizione «ad interim» del 1969

L'opera contiene:

Il rito del Matrimonio durante la Messa; il rito del Matrimonio senza la Messa; il rito del Matrimonio tra un cattolico e un non battezzato; tutte le letture proprie per la celebrazione della Messa degli sposi; allegata al volume è una scheda plastificata con stampate, in caratteri evidenti, le sole formule che pronunciano gli sposi, per il consenso e la consegna dell'anello.

Formato cm. 19×26,5; carta uso mano; pag. 128, stampa in rosso nero; illustrazioni 4; legatura cartonata in balakron avorio, con impressioni in oro sul piano e sul dorso; peso gr. 500. L. 9000.

IL VATICANO E ROMA CRISTIANA

Illustrazione della missione spirituale del Vaticano e di Roma cristiana, della loro storia e delle manifestazioni dell'arte in essi raccolte

Vol. formato cm. 14×20, stampato in carta patinata, pp. 208; Piante a colori della Città del Vaticano, della Basilica di San Pietro, delle Catacombe, 45 illustrazioni in nero, 69 a colori. Copertina a colori (peso gr. 300)

*sei edizioni: italiana, francese, inglese, tedesca, spagnola, portoghese
cadauna Lire 1500 (\$ 3)*

RESURREXIT

Atti del Simposio internazionale di Roma sulla risurrezione di Gesù

Organico studio sull'evento considerato nella sua dimensione misteriosa e nelle sue manifestazioni nella storia

In-8°, pp. 784, L. 18.000 (\$ 30)

LIBRERIA EDITRICE VATICANA

CITTÀ DEL VATICANO

c/c post. 1/16722

MISSALE ROMANUM

Ex Decreto Sacrosancti Oecumenici Concilii Vaticani II instauratum, auctoritate Pauli PP. VI promulgatum

Editio typica altera - 1975

In editione typica altera Missalis Romani, nuperrime publici iuris facta, quaedam aptationes inductae sunt, praesertim in Institutione generali et in Missis ritualibus, pro variis circumstantiis et votivis.

Volumen in-8° (cm. 17 × 24), pag. 998, typi rubro-nigri, charta non translucida, 14 tabulae coloribus ornatae, apparatus signaculorum mobilium vel fixorum. Volumen corio contextum cum ornamentis aureis decoratum (gr. 1600), Lit. 28.000 (\$ 47).

Idem corio contextum, Lit. 38.000 (\$ 63,5).

VOLUME DUODECIMO: ANNO 1974

INSEGNAMENTI DI PAOLO VI

CON INDICE ANALITICO E BIBLICO

In-8°, rilegato, pp. xxvii-1488, con ritratto, L. 5.000

Sono disponibili i 12 volumi precedenti, dal 1963 al 1973. È in corso l'*Indice analitico* dei primi 12 volumi, a cura di D. Ludovico Trimeloni S.D.B.

PAOLO VI

GAUDETE IN DOMINO

edizione artistica

dell'Esortazione Apostolica del Santo Padre sulla gioia cristiana, diretta all'Episcopato, al Clero e ai Fedeli di tutto il mondo.

Un elegante volumetto di pagg. 80, formato cm. 20 × 15, illustrato da 18 miniature a colori della scuola francese del XIII e XV secolo. Prezzo L. 1.500.